BÜTÜN DÜNYANIN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST/ LENİNİST-TAKİP ORGANI

ÖZEL SAYI MART 1982

FİATI 25 TL

Türkiye Proletaryasının öncü müfrezesi TKP(M-L)nin kurucusu İbrahim KAYPAKKAYA ve ve ondan 3yıl sonra devraldığı kızıl proleter sancağı yaşatan Süleyman CİHAN Ölümsüzdür!

İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ DURUM VE MERKEZİ GÖREVLERİMİZ ÜZERİNE

ÖNSÖZ

Değerli okuyucular, yoldaşlar

Partimizin Şubat 1981 TT. konferansıyla seçilen MK nın yaptığı I. toplantımızda "Dünyada ve Türkiye'de Durum"la ilgili görüşlerimizi yayınlamış, partimizin içinde bulunduğu durum ve merkezi görevlerimizi de için yayınlanmıştı. I. toplantısından sonra yeniden toparlanmak için atılan adımlar henüz askeri bir işgal ve yerine oturma seviyesine gelmeden üst üste yenilen darbelerle bir çok değerli kadrolarımızın ele geçirilmesinin yanında Parti sekreteri Süleyman Cinan yoldaşın hakim sınıflar tarafından işkencede katledilerek Partiye önemli kayıplar verilmiştir.

TT. Partimiz uzun bir süre bazı aksaklıklardan dolayı toplanamamıştır. Ancak toplu bazı gecikmelerden sonra Ocak 1982 de II. toplantısını yapmıştır.

Bu toplantıda, I. toplantı kararlarını gözden geçirilerek gelinen aşamada bizim ve düşmanın durumunu tartışarak, işlenen hatalar üzerine durularak ileri atılımı sağlayacak önemli örgütsel ve siyasi kararlar alınmıştır.

Bu kararlardan en önemlilerinden biri "içinde bulunduğumuz durum ve görevlerimiz üzerine" başlığıyla objektif gelişmeleri ve subjektif durum tahlilini yaparak yayınlamaya zorunlu görülmüştür. Yani kısaca ülkemizde hakim sınıflar arasındaki tahtakavgalarının ve halkın mücadelesinin bu kavgalarla nasıl kaldıraç olarak kullanıldığı, bloksemi politik krizin yükünü emekçi halkın sırtına nasıl yüklediklerinin tarihi gelişimi kısaca özetlenmektedir. Daha sonra 12 Eylül askeri faşist cuntanın yapılmasına neden olan iç ve dış koşulların üzerinde durulmaktadır. 12 Eylül sonrası devrimci durum, cuntanın kendi arasındaki ve hakim sınıflarla genelde arasındaki çatlaklıklar ve ekonomik ve siyasi krizin temeli konulmaktadır. Yazı ayrıca bugünkü objektif durumu ve geçmişle bağlantı yapılacağını tespit edilmektedir.

Okuyucuların, yoldaşların yazıyı eleştirici gözle okuyacaklarını, eleştirilerini yetkili organlara iletmeleri gerektiğini hatırlatırız.

TKP/M-L
MERKEZ KOMİTESİ
Ocak 1982

Ülkemizde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çeşitli siyasi klikleri
arasındaki mücadelelerinin ve bu mücadele iktidarı esas olarak elinde tutan
kliğe karşı halkın tepkisini nasıl kaldıraç olarak kullandıklarını, devleti "sı
nıflarüstü" olarak nasıl göstermeye çalıştıklarını, ülkede ve dünyadaki güç il
işkilerinin çerçevesinde geçmiş tarihimizdeki bazı gelişmeleri incelemeden
bugünkü 12 Eylül cuntasının karekteri, amaçları ve gelişmelerin ne yönde olaca-
ğını kestirmek zor olacaktır.

Geçmiş tarihimizi, ülkemizin ulusal, kültürel, sosyal ve iktisadi ilişkilerini
kavramadan bugünkü durumunu yeterince kavrayamayacağımız açıktır. Biz bu yazı-
mızda elbette bu gibi önemli konuları bir bütün olarak araştırıp ortaya koyma
iddiasında değiliz. Zaten bunlar başlı başına geniş konulardır. Ancak konumuzla
doğrudan ilişkisi olan bazı gelişmeleri kısaca belirtmek gereğini duymaktayız.

12 Eylül cuntasını hazırlayan objektif ve subjektif şartları ortaya koyma-
dan önce 27 Mayıs 1960 ve 12 Mart 1971 dönemini ve bu dönem öncesi ve sonrası
gelişmeleri kısaca belirtmeyi yararlı görmekteyiz.

12 Eylül askeri darbesi Türkiye'de yeni ve ilk gerçekleştirilmiş bir olay
değildir. Halkımız yakın tarihimizde de hakim sınıfların saltanat ve taht kavga
larına şahit olmuştur.

Kurtuluş savaşında önderlik eden 1908 Jön Türk Devrimi ile istibdada karşı
asilzadeler, subaylar ve bazı aydınlarla mücadele eden İttihat ve Terakki Cemi-
yeti içinde palazlanmış olan Türk komprador ve ticaret burjuvazisidir. Türk bur
juvazisi ülkenin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısının doğal sonucu olarak o dönem
de Alman emperyalizmiyle işbirliğine girişdiler.

Türk ticaret burjuvasizi ve toprak ağaları 1. Dünya savaşı şartlarında yağl
lup olan Alman emperyalizmi yerine savaştan daha karlı çıkan İngiliz ve Frans
sız ihtilaf emperyalistlerine uşaklık yapmaya başladı. Bu dönemde genellikle a-
zınlık milliyetlere mensup komprador burjuvazi de varlığını sürdürüyordu. Ancak
İttihat ve terakki partisi bunları temsil etmiyordu. Alman emperyalizmiyle iş-
birliği yapan ve daha sonra ingiliz ve Fransızlara yanaşan Türk burjuvazisini
temsil ediyordu.

Kurtuluş Savaşı'ndan sonra komprador burjuvazi ve toprak ağaları esas olarak
iki büyük siyasi kampa ayrılmıştır.

1.'si Kemalizmin temsil ettiği Müdafa-i Hukuk Cemiyeti'ne dayanan ve CHP'ye
hakim olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kanadı ile yeni Türk burju
vazi ve aydınların üst kesimidir. II. kesimde tek partili dönem boyunca CHP'de
örgütlenen bir kısım toprak ağaları ve komprador burjuvazi ile bir kısım din
adamlarıdır.

Hakim sınıfların I. kampında orta burjuvazi de yeralıyordu. Bu orta burjuvazi
azınlık milliyetlere mensup komprador burjuvazi mallarına el koyarak, kurtuluş
savaşına katıldığı için devlet kademelerindeki mevki ve makamları kullanıp dev
let bütçesini çıkarları doğrultusunda kullanarak palazlanıp kompradorlaştılar.
Böylece kompradorlaşan orta burjuvazinin bu kesimi İttihat ve terakkici Türk
komprador burjuvazisi Kemalist iktidar içinde esas olarak egemen unsurlardır.

Bu dönem tek partili dönem olduğu için hakim sınıfların tümü bu parti için
de yer alıyordu. Hatta milli nitelikteki palazlanamayan nispeten ilerici sayılan
orta burjuvazide CHP içinde yer almaktaydı. Ancak milli burjuvazi diğer kesim-
lerde her tarihi dönemde olduğu gibi genellikle güçlünün yanında yer aldığı
ve onun kuyruğunda yürüdüğü için bu dönemde de esas olarak iktidara egemen
olan Kemalist burjuvazinin yanında yer almış durumdaydı. Kemalist iktidar, işçi-
lere, köylülere karşı milli burjuvaziyi koruyor ve bazı haklarda vergiyi ihmal
etmiyordu. Bunda milli burjuvazinin Kurtuluş Savaşına katılmasının etkisinde söz
konusuydu.

Bu dönemde Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP bağımsız hareket etme mücadeleyi
geliştirme bir yana Demokratik Halk Devrimi ne sırtını dönerek, Kemalist'in işçi-
ler, köylüler üzerindeki baskısını onaylaya azınlık milliyetler ve Kürt ulusuna
yapılan katliamları destekleyerek sosyal şovenlik bayraktarlığını yaparak Kema
lizmi desteklemiştir. Dolayısıyla küçük burjuvazi ve orta burjuvazinin desteği-
ni alması Kemalist iktidar bu destekle iktidar ve taht kavgasında esas rakibi
komprador burjuvazi ve toprak ağalarının diğer kliğine karşı ustaca kullanması
nı bilmiştir.

I. Dünya savaşında galip çıkan emperyalistler Türkiyedeki Kemalist burjuvazi
ile iktisadi ve siyasi ilişkilerini geliştirmişlerdir.

Bu dönemde komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfları arasında esas o
larak iki siyasi kampın mücadelesi ön plandadır. İktisadi olarak Kemalist bur
juvazi "devletçiliği" savunmuş, muhalefet kanadı ise "hür teşebbüsçülüğü" savun
muştur. Devlete esas egemen olan kanat devlet eliyle palazlanmayı amaçladığı ve

ona imkanı elverişli olduğu için "devletçiliği" savunmaktaydı. Diğer kanat devlet eliyle rekabet edemediğinden "hür teşebbüsçülüğü" savunmuştur.

Siyasi alandaki mücadele "tek particilik" ve "çok particilik" sonuçta seçimlerin yapılması şeklinde ceryan etmiştir. Muhalefetteki komprador burjuvazi ve toprak ağaları devlete egemen olmadığı [illegible] orduyada egemen olamamıştır. Bir yandan orduyu kendi yararına kullanma mücadelesini sürdürürken, diğer yandanda geniş köylü yığınları üzerinde etkisi olan din adamları, eşraflara, toprak ağaları ve tefeci bezirganlarla olan sıkı bağlarından dolayı seçimlerin yapılması ve çok partili döneme geçişi savunmaktaydılar.

Kemalist diktatörlük iktisadi alanda rekabetçiliği devlet tekeline alarak burjuvaziye bürokratik bir karekter kazandırıyordu. Devlet eliyle palazlanmayı kendisine hedef alan diktatörlük işçileri, köylüleri olmadık baskılara maruz bırakıyordu. İktisadi ve siyasi krizler derinleştikçe gerek hakim sınıflar arasındaki mücadele ve gerekse halka yapılan baskılar artmaktaydı.

Kurtuluş savaşı sonrası nispi bazı demokratik kırıntılara karşılık arkasından yoğun baskılarla o demokratik kırıntılarıda ortadan kaldırdılar. Bu kısa dönemdeki demokratik kırıntıların nedenide kurtuluş savaşına katılan işçilerin, köylülerin, ve burjuva demokratik çevrelerin etkinliğinden olmuştur. 1929 ve 1930 larda dünyadaki emperyalist kapitalist ekonomik bunalımların Türkiye'ye sıkı sarılmış, halkı soyma faliyeti daha yoğunlaşmıştır.

Ülkenin emperyalizme göbekten bağlandığı ve ekonomik ve siyasi krizlerin giderek derinleşmesi, Kemalist diktatörlüğün halka yaptığı baskılar, uluslar arası güç ilişkilerindeki gelişmeler Kemalist diktatörlüğün suratını dahada açığa çıkarmış ve halkın tepkisi giderek yoğunlaşmıştır. Kemalist diktatörlüğün icraatlarından yararlanan CHP içindeki diğer kanat "demokrasi" havarisi kesilmiştir. İkinci emperyalist paylaşım savaşında yenik düşen alman emperyalizmi ve Saraçoğlu hükümeti zayıflamaya başlamıştır. İkinci emperyalist paylaşım savaşından galip çıkan ABD emperyalizmi sonradan DP etrafındaki muhalefeti desteklemiştir. DP önderliğindeki bu mücadele, orta burjuvazide Kemalist diktatörlüğün kuyruğundan ayrılıp, bu seferde DP'nin kuyruğuna takılmıştır.

1946'dan sonra çok partili sisteme geçiş ve 1950 DP'nin iktidara egemen olduğu dönemdir. 1950'de DP orta burjuvaziyi, genel olarak halkın tek partili Kemalist diktatörlüğüne karşı olan mücadelelerini kendi potasına aktarmıştır.

Tek parti CHP içinde ayrıca daha sonra AP ve DP içinde yer almış din adamlarıda vardı. Bugün MSP'nin uzandığı kesimdir. Bunlar hilafetçi ve dinci olmalarına reğmen sultanlığı geri getirme mücadelesini açıktan vermiyorlardı.

Hakim sınıflar arasındaki dalaşmada gerek ikinci dünya savaşı sonrası dünyadaki durum ve güç ilişkisindeki değişmeler, gerekse ülke içindeki sınıflar arası ilişki ve güç dengesi CHP içindeki muhalif güçler DP nin lehine bir sonuç doğurmuştur.

Proleterya partisinin bağımsızlık adlı hareketini yaratamamış olması, var olan CHP'nin orta burjuva reformizminden öteye gidememiş olması, küçük burjuvazinin teknik mücadeleleri orta burjuva aydınlarının bendinde eritilmiştir.

DP'nin başa geçmesiyle ABD emperyalizminin ülkemizdeki etkinliği artmıştır. Askeri olarak NATO'ya bağlanmış, bir dizi askeri, iktisadi kölelik anlaşmaları yapılmıştır. ABD emperyalizminin teşvikiyle haksız bir şekilde Kore'ye asker gönderilmiş, ilerici yurtseverler baskı ve takibata uğramıştır.

DP'nin 10 yıllık icraatı halkımızı soyup soğana çevirmiştir. Emperyalizme göbekten bağımlı ekonomi felce uğramıştır. Bu durum kendiliğinden kitle hareketlerinin doğmasına yolaçmışsada önderliksiz ve teşkilatsız durumda olan bu mücadeleyi yine CHP kullanmıştır.

Her dönemde olduğu gibi güçlü olandan yana tavır alan küçük burjuvazi ve orta burjuvazi yine bu dönemdede CHP'nin kuyruğuna takılmıştır. Kararsız yalpalayan orta burjuvazinin konuşma ve yazma hürriyeti gibi kısmi ilerici talepleri muhalefet durumundaki CHP'nin de ileri sürdüğü taleplerdi. Bu taleplerle hasmını alteden çalışan CHP ile orta burjuvazi doğal bir ittifakın kurulmasına neden oldu. İlerici aydınlara, gençliğin atılımlarını iktidara hakim olmak yönünde kanalize eden İnönücü kanat ordu içindeki etkinliğinden yararlanarak 27 Mayıs 1960 da darbe yaptı. Bu darbeyi ABD destekledi. Çünkü DP iktidarının halktan tecrit olması ABD'nin türkiyedeki menfaatlerine aykırıydı.

1960 larda dünya jandarmalığı ABD'nin elindeydi. ABD'nin askeri, iktisadi egemenliğinin Türkiye'de kurulabilecek başka bir emperyalist güç o koşullarda mümkündür değildi. İktidara karşı gelişen mücadeleyi durdurmak için, halkın karşısına yeni bir sima çıkarmak hem ABD'nin hemde o dönemde muhalefetin toparlayıcı

[illegible]

boğuşmaya, çatışmaya ragmen halka karşıda birleşirler. Bu birli[illegible]
her zaman somut tarihi koşullar içinde tahlil etmek gereklidir. Çünkü öyle du-
rumlar olurki iktidarı tehtit edilsede aralarında birlik sağlamak zorlaşır.
Elbette ekonomik, siyasi krizin durumu tayin edicidir.
1960 dönemi geçişi bir istikrar dönemiydi. I.K yoldaşın belirttiği gibi
bazı demokratik hak ve özgürlüklerin ifadesini bulduğu 1961 anayasası halka
karşı verilen bazı zorunlu tavizlerdi. Çünkü halkın gözünde [illegible] CHP demokrasi
savunucusu kesilmiştir. Kitlelerin DP karşı yürüttükleri mücadele ve CHP'nin ön-
derliğindeki darbeye katılan orta burjuvaziye birlen bir [illegible] çevirmek, [illegible]
yaklarını sağlamlaştırmasına engel olurdu. Diğer yandan [illegible] kurulu [illegible]
rikancı Türkeş'in temsil ettiği kesiminde tasfiye etme [illegible]
Cuntanın zorunlu olarak verdiği bu demokratik hak ve özgürlükler geçicide
olsa halkla hakim sınıflar arasındaki çelişmeyi yumuşattı.
12 Eylül cuntasının hemen ertesi olduğu gibi kitlelerde 1960 lerdeki gibi
kin ve nefret duymadılar.
Hakim sınıflar arasındaki ekonomik kriz yumuşamasına rağmen siyasi olarak
gönüllü bir birlik sağlayamadılar. İnönücü kanat DP başkanı Menderes'i astı.
Kendisiyle öncedenberaberlik ettiği fanatik, amillı faşist Türkeş'i de tasfiye et-
ti. Böylece tam bir siyasi istikrar sağlandı, [illegible] Sadece 27 Mayıs darbesi
[illegible] halktan aldığı geçici destekle ordu içindeki etkinlikleri ile, ABD'nin [illegible]
desteği ile esas olarak milli burjuvaziye bazı tavizler vererek halkla hakim
sınıflar arasındaki çelişmeyi geçici yumuşatmakla, kendisine engel olarak gördü-
ğü ve öteden beri mücadele içinde oldukları hakim sınıfların diğer kanatlarını
zorla tasfiyeye girişerek yönetmede geçici bir istikrar ve [illegible] sağladı-
lar.
61'lerden sonra devrimci fikirler dahada fazla yayıldı. Devrimci kesimi bağ-
rında toplayan TİP ortaya attığı bazı reformist talepleri bile geniş yığınlar
arasında epeyce yankı buldu. Ve 1965 de 15 milletvekili çıkardı. Kitlelerde ege-
men olan görüşdür. Ve 1965 anayasasındaki kısmi demokratik hak ve özgürlüklerin
genişletilmesi yönündeydi. Kitleler hakim sınıflardan [illegible] taleplerini
barışçıl parlementer yollarla gerçekle[illegible]rini bekliyorlardı. Bunda birin-
cisi 61 anayasasındaki bazı haklar, ikinci olarakta halkın mücadelesini düzen
sınırları içinde boğmak isteyen ve bunun içinde anayasadaki hakların genişle-
tilmesini kendisine esas amaç edinen TİP ve diğer aydınların reformist faliyet-
leridir.
Uluslararası plandaki devrimci fikirlerin özellikle de Çin kültür devrimi-
nin Türkiye'deki etkisiyle gelişen her geçen gün gençlik, aydın ve işçilerin
bu fikirleri benimsemesi genellikle 1965 den sonraya rastlamaktadır. [illegible]
bu yönünü gören CHP'yi "ortanın solu" ilan etti. [illegible] bu mücadeleyi [illegible]
da CHP'de boğma siyasetinden başka bir şey değildi. AP bu [illegible]
Bu gelişmelerin sorumluluğunu İnönü'ye yüklemekte ve 1961 anayasasında yer alan
kısmı demokratik haklara karşı çıkmaktaydı. [illegible] Çünkü
kitleler daha ileri talepler [illegible] kitle hareketleri
esas olarak barışçıl temeldedir. Ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesi kitle
leri özellikle işçi sınıfının devrimci mücadeleleri, gençliğin anti-emperya-
list devrimci hareketinin kitleler üzerindeki etkisi, ABD emperyalizmi [illegible]
olması, ondan dolayı AP'nin baskılarını giderek artırma yolunda tedbirler aldı.
Nihayet işçi sınıfının kendiliğinden hareketi 15-16 Haziran olaylarıyla doruk
noktasına ulaştı. Hakim sınıflar [illegible] yönetim [illegible] ettiler. [illegible] işçi
sınıfının mücadelesinin ve gençliğin anti-emperyalist hareketlerinin bastırma-
sında 12 Mart muhtırasıyla ordu [illegible] olan hakim sınıfla
emperyalizmi ve onun [illegible] AP, DP, MSP ve CHP'nin İnönü takımı [illegible] feshedilmes
rın göbekli takımıydı. Bu kez parlemento feshedilmedi. Parlementonun [illegible] I.K yoldaşın
si kendi maskelerini örtmek içindir. Zaten Türkiye'de parlemento [illegible] olarak ku-
dediği gibi başından beri [illegible] bir çarpıda [illegible]
lanmaktadır. İşine gelmediği zaman bir kenara [illegible] AP, CHP
12 Mart darbesi Amerikancı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının [illegible]
DP-CHP partilerindeki hakim olan göbekli takımının önderliğinde [illegible]
di. Kurulan 1. Erim ve 2. Erim hükümetlerinde İnönü'cü kanat esas rol oynuyor[illegible]
12 Mart 1960 darbesinden farklı olarak hakim sınıflar arasında [illegible]
geçici bir birlik sağlanmıştır. 1961 anayasasında ve sonrasında [illegible] demok-
ratik hak ve özgürlükler bir çırpıda kaldırıldı.
İşçi sınıfının kendiliğinden mücadelesinin gelişmesi [illegible] devrimci fikir-
lerin etkinliğiyle gelişen aktif anti-emperyalist gençlik [illegible]
hakim sınıflar geçici bir birlik oluşturdular. Elbette bu birlik [illegible]
birliktir.

1980 dan farklı genel olarak hakim sınıflarını Amerikancı ortanın göbekçisinin halka karşı oluşturdukları birlikti.

Düzene muhalefet eden güçlerin dağınıklığı, teşkilatsızlığı ve çoğu revizyonist ve reformcu düşüncelerin yaygınlığı, teslimiyetçiliğe ve parlamentarizme karşı tepki olarak gelişen maceracı düşüncelerin varlığı hakim sınıfların bu mücadeleyi bastırmasını kolaylaştırıyordu. Hakim sınıflar bu mücadeleyi geçici olarak bastırdılar. Partimizin yeni doğduğu bu dönemde M-L çizgisine rağmen düzene karşı muhalefetçi örgütlenme, sefer-i ötesi güçlerden uzak yoksun bir durumdaydı. Kitleler üzerinde estirilen devlet terörü, baskı ve işkenceler halkın gözünü iyice korkuttu. Devlete karşı aktif olarak hiçe dönen süren mücadeleler kitleleri zaten . eyirci durumda bırakıyordu. Bu hareketlerin bastırılması ve yenilgisi halkın gözünde "devletin çok güçlü" olduğu, "devletle baş edilemez" genel anlayışını yaygınlaştırdı.

Devrimci durumda duraklama ve giderek gerilemeye yol açtı.

12 Mart sonrası ekonomik ve siyasi kriz giderek derinleşmeye başladı. 12 Mart darbesinin halkımız üzerinde bıraktığı izler ve yaralara melhem arayışı başladı. Halk genel olarak bir arayış içindeydi. Tam bu dönemde CHP'ye egemen olan Avrupacı Ecevit kliği bazı reformist taleplerle piyasaya çıktı. Köylülerin toprak talebini işçi sınıfının sendikal haklarını ve ücretlerini arttırma taleplerini, gençliğin öğrenim özgürlüğü isteklerini dile getirip, 12 mart dönemindeki uygulamalarına karşı çıkma yönündeki güçlü propagandalarını ülke çapında yaygınlaştırdı.

12 mart AP'nin esas olarak faşist teşhir olmasından yararlanan ve CHP içinde önemli ölçüde yer alan orta burjuvazinin gözünden yaralanarak rağbet bul-

Halkın sıkıyönetime karşı olan tepkisinde kullanıp sıkıyönetimleri önce kaldırılmadığı bölgelerde kaldırılması yönünde mücadele sürdürünce ve milli burjuvazinin tam desteğini ve kitlelerin ileri kesimlerinde önemli ölçüde etkiliyerek peşinden sürükledi. Nihayet 1975 seçimlerinde ve 1977 seçimlerinde önemli bir güç kazandı. Ve CHP ağırlıklı hükümet oldu.

Halkın 12 mart sonrası arayışından yararlanan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının Avrupacı kesiminin siyasi temsilcisi Ecevit en güçlü parti durumuna ve halka vaadettiği şeylerden dolayı "umut" durumuna gelmişti. Elbette yine geçmişte olduğu gibi revizyonist ve reformcu düşüncelerle M-L adına pişaye sürülen fikirlerinde bunda yolu inkar edilemez.

12 Mart gerileyen devrimci durumun ekonomik, siyasi bunalımın giderek derinleşmesiyle adım adım yükselen devrimci duruma ve hakim sınıfların geri adımları kitlelerin mücadelesinin de gelişmesine rağmen bu mücadele dönen sanayi içinde revizyonist ve reformist taleplerle Ecevitin kurtarıcı ve umut olma propagandaları etkisiyle boğuluyordu. Kitlelerde 12 Mart ve sorumlularına karşı kin ve nefret uyanmış olmasına rağmen bu kin ve nefret esas olarak silahlı mücadeleye yönelik kitle hareketleri şeklinden ziyade barışçıl ve hala umut besleme temelindeydi. Yani kitlelerin siyasi deneyimleri buna yeterince el vermiyordu. Hemde Ecevitin etkinliğiyle mücadelenin silahlı biçimlerinin ön plana geçmesine set çekiyordu. Dolayısıyla kitlelerde Ecevit'inde daha önce mesi isteği ön plandaydı. Yani devrimci durum gittikçe yükselmesine rağmen kitlelerin barışçıl mücadeleye daha yakından. Elbette esas olarak barışçıl mücadeleye daha yakından diyoruz. Çünkü silahlı mücadele isteklerinde tali olmasına rağmen önemli ölçüde vardı.

Kitlelerin önemli ileri kesimi o dönemde yapılan silahlı eylemlerin Ecevitin kitlelere verdiği sözlerin yapılmasına engel teşkil ettiği gerekçesiyle karşıda çıkıyorlardı.

Ekonomik ve siyasi kriz derinleştikçe, Ecevit'in bütün alanlarında söylediklerinin tersi yönündeki uygulamalarıyla hakim sınıf kitleleri arasındaki çelişmenin giderek derinleşmesiyle kitlelerde yavaş yavaş Ecevit'e beslediği umudun umutsuzluğa dönüştüğü görülmektedir.

12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinin gerçekleşmesine neden olan komprador burjuva ve toprak ağalarının çeşitli siyasi klikleri arasındaki mücadeleyi 12 mart 1971'den sonra kısaca ele alanmasında yarar vardır.

Yoğun ekonomik kriz ve siyasi bunalımın yükünü emekçi kitlelere yükleyen Nihat Erim, Ferit Melen, Naim Talu hükümetleri krizden kurtulmak bir yana daha sonraki yıllarda görüldüğü gibi ekonomiyi daha çıkmaza sürüklediler. 1971 Augustosundaki paranın değerinin %65 oranında düşürülmesi emperyalizme yönelten bağımlı ekonomide dahada çıkmaza derinleştirdi. Bu durum 1971, 1972, 1973 yıllarında da her yıl ortalama olarak paranın değerinin %20-25 oranında düşmesini görüyoruz. Hayat pahalılığa cumhuriyet döneminde o güne kadar en azmik noktasına ulaşıyordu. Bu zaruri ihtiyaç maddelerinin bu denli pahalı olması özellikle dar gelirli halkın sırtına büyük bir yük idi.

O dönemin hakim sınıf sözcüleri halkı kandırmak için "dünyanın her tarafında hayat pahalılığı artıyor." diyerek tepkileri yatıştırmaya çalışıyorlardı. O dönemde Yunanistan ve Şili hariç fiyatların emekçi halk aleyhine en fazla yükseldiği ülke olarak yer almaktaydı.

Arap İsrail savaşı ile şiddetlenen petrol krizi ülkemizde de yansıdı. Petrolün toplam 11 milyon tonunun ancak %3,5 tonunu ülke içinde karşılayabiliyoruz. Gerisi ithal edilmektedir.

1973 yılında dış ticaret açığı 14 milyar türk lirasının üzerindeydi. Bu ekonomik bunalım 1974 yılında dahada hızlandı. Her geçen gün artan hayat pahalılığı üretim düşüklüğü halkın temel gıda maddelerini üretiminde önemli bir düşüş oldu. Tüp gaz, yağ, filitreli sigara, şeker, otobüs, petrol, dolmuş kuyrukları giderek uzadı. Süt ve sütlü maddeler ile et, balık, yumurta gibi gıdaların fiyatlarında oldukça yükselme oldu.

Kısacası OECD ekonomik işbirliği ve kalkınma teşkilatına dahil 15 ülkenin pahalılıkta en önünde yer alındı. İşsizlik alabildiğine arttı. Sadece "resmi", olarak 2 milyondan fazla işsiz sayısı gösteriliyordu. Günden güne büyüyen işsizlik (açık ve gizli) ekonomik bunalımı dahada derinleştirici rol oynuyordu.

1975 yılında resmi istatistiklere göre 4 milyar dolarlık ithalata karşılık 2 milyar dolar ihracat yapılabildiği söylenmekteydi. Buda ilerideki yıllarda emperyalizme bağımlı yarı sömürge, yarı feodal iktisadi yapının bunalımının nasıl derinleşeceğini göstermekteydi. Emperyalizmin sömürü ve talan siyasetinin uygulayıcıları olan uşak sınıflar bu bunalımdan kurtulmayı, emekçi halkın ekonomik ve siyasi baskılarını artırarak çıkmayı düşündükçe kurtulamamışlardır. Dışa bağımlı olan ekonominin her çatlağının sorumluluğu emekçi kitlelere yüklenmektedir. ABD emperyalizminin 29 haziran 1971 de başbakan Nihat Erim den 15 milyon lira tazminat karşılığında haşhaş tarımını yasaklaması isteğinin nasıl bir kaçırpıda yerine getirildiğini halkımız çok iyi bilmektedir.

Bu ekonomik kriz hakim sınıflar arasındaki siyasi dalaşmalarında keskinleştirdi. 1973 seçimlerinde emekçi ketlelerin taleplerini öne süren CHP önemli ölçüde güç kazandı.

Hakim sınıfların 12 mart muhtırası ile halkımız üzerinde estirdiği törerle baskıları hat safaya ulaştırdı. Bir yandan hayat pahalılığı, kötü yaşam koşullarının günden güne ağırlaşması, gittikçe şiddetlenen ekonomik kriz diğer yandan işkence, zulüm ve alçakca cinayetlerin halkımız üzerinde derin etkiler uyandırmakta hakim sınıfların 12 Mart öncesi ve sonrasında görülebilen çeşitli siyasi temsilcilerine karşı gelişen kin ve nefretlerini bu kez de Ecevit önderliğindeki CHP kendi amaçları doğrultusunda kullanmaya başladı.

Güçlü komünist partisinin olmamasından yarattığı boşluktan yararlanan CHP milli burjuvazi ve küçük burjuvazi, yurtsever aydınların ve demokratların önemli ölçüde peşinden sürükledi. Yoğun ekonomik bunalımın doğurduğu siyasi kriz hakim sınıf partilerinde özellikle iki büyük parti arasındaki yoğun dalaşma ve mücadelenin şiddetlenmesine neden oldu. Öteden beri yönetim istikrarsızlığının 12 mart darbesinden sonra kendisini hükümetsizlik şeklinde gösterdi. Yapılan 1973 seçimleri bu bunalımı ortadan kaldırmadı. Dahada şiddetlendi.

CHP, MSP koalisyonu ancak 224 gün sürebildi. Bir yandan AP, MHP'nin CHP ile dalaşması diğer yandan MSP'nin kilit rolünden dolayı hükümet ortaklığındaki tutumu hükümetin ömrünün kısalmasına neden oldu.

Hakim sınıflar arasındaki mücadeleler, onların sahtekarlıklarını, kirli çamaşırlarını halkın gözü önüne serdi.

MSP ile CHP arasındaki siyasi bunalım kendisini belli başlı iki konuda açıkca gösterdi. Birinci konu 12 martla birlikte söre gelen yoğun siyasi tutuklu ve hükümlüler için kamu oyunda önemli bir talep olarak beklenen afla ilgilidir. Diğer ikinci konu "Kıbrıs Barış Harekatı" ile ilgilidir. Erbakan propakanda olsun diye yapılan harekatı yetersiz görmekte. O bütünüyle Kıbrısın işgal edilmesini savunmaktaydı. Bu propagandada dolayında "Mücahit Erbakan" diye karşılanınca koltuklarına karpuz bile sığmaz oldu. Bunun yanında MSP, ABD dışişleri bakanı Kissinger in Ankara ziyaretine ve Ecevit'in islam dünyası gezilerine bakanlar kurulundaki kararnamesine karşı çıkınca, Ecevit çileden çıktı. 18 Eylül 1974 de istifasını Korutürk'e sundu. Bu istifa karşısında Erbakan "Ecevit ve CHP'li bakanlar görevlerini bırakıp giderlerse biz kalırız. MSP li 7 bakan Başbakanlığa dahi vekalet eder. Geri kalan on bakanlık için atama yapılır. Ben listeyi götürürüm. Cumhurbaşkanı uygun görürse atama yapar" demesi halkı güldüren espiriden başka anlam vermiyordu. Ortaya çıkan durumdan dolayı Korutürk hükümeti kurma görevini Sadi Irmak'a verdi. Sadi Irmak'da güven oyu alamayınca 1975 başlarında MC olarak bilinen milliyetçi cephe koalisyonu kuruldu. AP, MHP MSP, CGP den oluşan milliyetçi cephe hükümetinin üç yıllık ekonomik ve siyasi

gelişmeleri kısaca belirtelim.

Başa geçer geçmez süre giden paranın değerini dolar karşısında yılda bir [illegible] defa düşürdü. İthalat ve ihracat mallarından pahalılık ve zamlar hemen [illegible] görülmeye başladı. Yine 1975 sonunda 11 yılda memurlara [illegible] zam yapılırken, hayat pahalılığında %590 [illegible] durumdaydı. Türkiye 1976 ve [illegible] 76-77 yani [illegible]'nin "bunalıma çare bulacağız" dediği dönemde ekonomik siyasi krizin derinleştirmekten başka birşey yapmadılar. Onlar zengini daha zengin [illegible] dar gelirlilerin [illegible] daha [illegible] fakiri daha fakir yapan politikaları, memurları, işçileri [illegible] sürükledikleri kötü hayat şartlarıyla kendi mezar kazıcılığını yapmışlardır. MC hükümeti bir yandan halka ekonomik baskı uygularken, diğer yandan da [illegible] faşist güçlerle, [illegible] faşist güçleri [illegible] halk üzerinde zorbalıklar [illegible] Bu dönemde faşist [illegible] devlet imkanlarından [illegible] yararlanmaya başladılar. Devlet terörü ile sivil faşist terörün iç içe arttığı MC dönemi, okullarda yurtsever gençlik ve aydınları öldürmek, grevleri kırmak, memurların demokratik hakları için verdikleri mücadeleyi bastırmakla [illegible] yol [illegible] ettiler. Bu dönemde CHP ile MC arasında yoğun ve yer yer silahlı çatışmalara varan mücadeleler görülmektedir. Bu kirli çamaşırlardan bir kaç örnek verelim.

1975 Nisanında Ecevit [illegible] düşürmek için kumar borcu olmayan sekiz kişi lazım. Türk siyasetinde [illegible] hiç görülmemiş. Başkaları parlemento içinde ve dışında olmuş, bunlar aramızda hepimizin bildiği gibi [illegible] dökülmüştür" dedi. Ecevit [illegible] hükümetin başındadır. Hükümet zorbalıklarla özdeşleşmiş durumdadır. [illegible] istemeselerde bir daha hükümet olmamak üzere gideceklerdir. Zorbaların [illegible] ve koruyucuları bugün işbaşındadır. Bu deneme çağ dışı bir düzeni, [illegible] demokrasiyle [illegible] ayakta tutmak için yapılan bir denemedir" dedi. Ecevit "[illegible], ilkel kapitalizm, gericilik ve bölücülük eleğe verip iktidar oldular." dedi. (Burada [illegible] AP'yi ilkel kapitalizmle [illegible], gericilikle MSP'yi, bölücülükle MHP'yi kastedmektedir.)

Yine Demirel'de aynı [illegible] desteklemişini [illegible] Ecevit'i [illegible]. Hakim sınıf partileri arasındaki devlete hakim olma ve iç pazara daha rahat, daha kolay sömürme [illegible] burjuvazi ve toprak ağalarının kliklerinin siyasi temsilcileri olarak, [illegible] siyasi dalaşmaları, [illegible] kavgalarda [illegible] ilerici, halkçı, özgürlükçü demokratiçi kesilen partiler, hükümet [illegible] zam ve zulüm [illegible] iktidara egemen olan [illegible] halkın [illegible] olmaz [illegible] de halkın [illegible] ve [illegible] kendi amaçları doğrultusunda kullanmak için [illegible] toplamaya, [illegible] toplamaya çalışıyorlar. [illegible] hakında [illegible]. MC'nin bunalım [illegible] ve bunu Ecevit'in ve onun [illegible] gençliğin [illegible] ve [illegible] MSP ile diğerleri [illegible] gittikçe [illegible] CHP [illegible] ve demokratik [illegible] parlamentonu [illegible] dendiği, seçim pazarlığı kaba ve aydınlık [illegible] halkımızın parlamentonun [illegible] CHP'nin [illegible] verdiği sözler [illegible] zamanda.

CHP hükümetinin [illegible] güvenliği hayat pahalılığını durdurmak, enerjinin [illegible], enerji [illegible] ve enerji [illegible], kuvvet [illegible] sigortası [illegible] ve sağlık [illegible] vs. Ortaya görülen odur ki, başa geçen CHP hükümeti [illegible] Ecevit dünya bankası, IMF gerçekleştirdi. Ekonomik dar boğazdan kurtulmak için Ecevit dünya bankası, IMF ve Avrupa emperyalistlerine [illegible] yüksek faizli krediler alma yoluna gitti. IMF ve dünya bankası bir kaç defa krediler verdiler. IMF 100 milyon dolar [illegible], dünya bankası [illegible] milyon dolarlık kredi verdiler. [illegible] IMF ile [illegible] milyon dolarlık anlaşma imzalandı. [illegible] ekonomiyi [illegible] milyon dolarlık [illegible] dık. Diyerek Ecevit'in [illegible] çalışıyordu. [illegible] IMF'le anlaşmaya [illegible] Ecevit, hükümeti bugün [illegible] direktifleriyle Türkiye'de ekonomik politikayı yönetenleri eleştirirken kendiside hükümetteyken [illegible] IMF'de dünya bankasında buldu.

Ecevit hükümeti ,zamları,hayat pahalılığını durdurmak biryana dahada artırdı. Üretim önemli ölçüde düştü.Her tüketim mallarına kuyruk oluştu.Devalüasyonlar yaptı.Stoklar biriktiren spekülatörler korkunç şekilde havadan para kazanıyor du.Petrol,gübre,gıda tekel maddeleri nafile idi.Artık halkta bunalımda ne kadar pahalı olursa olsun anlayışı geniş çapta yaygınlaştı.Halk artık inşaat malzemesinden lavaboya kadar, gübreden ilaca kadar her şeye yapılan zammı düşünmüyor.malı bulup bulamayacağını düşünüyordu.Kısacası ekonomik kriz büyüyor.Üretimin düşmesi,alım gücünün düşürülmesi,işçi ve memur ücretlerinin düşük tutulması,vs.ekonominin 1975den dahada olumsuz bir yöne doğru yol almasına neden oldu.Ekonomik kriz,her zaman olduğu gibi bu dönemdede gerek hakim sınıf partileri arasında gerekse halkla hakim sınıflar arasındaki mücadeleyi,çelişmeyi,dahada keskinleştirmekte.Ülkede bir dizi siyasi olaylar gelişmektedir.

MC hükümetinini kuran partiler bu kez de muhalefette oldukları için onlar kalkınmacı ve demokrasici kesilmişlerdir.Demirel"bu hükümet uzun süre ayakta kalamaz.mız."Derken MSP lideri Erbakan,"CHP balonu kısa sürede sönecektir.Çünkü bu koltuk hükümetidir." dedi.MHP genel başkan yardımcısı Sadi Somuncuoğlu isê ver... denegede, temennimiz bu 13 başlı ortaklığın pahalıya mal olmadan devrini tamamlamasıdır."Bu şekilde konuştu.Her gün komprador burjuvazi ile toprak ağaları kliklerinin kendi aralarındaki kavgalar,dalaşmalar sürüp giderken halkta genel olarak bütün partilere ve parlementoya özel olarakda CHP hükümetine karşı hoşnutsuzluk gelişti.İşçi sınıfının grev,direniş hareketleri önemli boyutlara ulaştı.Özellikle MHP'li faşistlerin saldırıları,cinayetleri,toplu katliamları bir yandan var olan istikrarsızlığı körüklerken,diğer yandan özellikle din ...lığı,mezhepçiliği körüklerken emekçi halk arasında düşmanlık yaratarak halkın birliğini parçalamak için oyunlar tezgahlıyordu.18 Nisan 1978 de Malatya'da MHP'li Hamido'nun pasta ile gönderilen bombanın patlaması sonucunda ölmesini bahane eden MHP'liler,başta MHP olmak üzere AP ve MSP'lilerin bilinçli olarak ... kışkırtarak,alevi halkımıza,ilericiler üzerine saldırtarak katliamlar yaptılar ve mallarını yakıp yağmalamışlardır.Daha sonra kahramanmaraş olayları ve arkasından CHP'nin ülkemizin birçok yerinde sıkıyönetim uygulaması, CHP'yi önemli ölçüde teşhir etmekteydi.Bu olaylar ülkede tansiyonu dahada yükseltti.Ülkenin bir çok yerinde grev,direniş,boykot silahlı çatışmalar giderek yayıldı. Ecevit halkın umudu olmaktan çıktı.Kitleler kendi siyasi tecrübeleriyle Ecevit'in de bir şey yapamadığını giderek daha iyi görmeye başladılar.Bunun üzerine halkla hakim sınıflar arasındaki çelişmeler kızıştı ve sertliğe büründü.Yapılan ... eylemler,kitle direnişleri halk arasında destek gördü.Devrimcilerin kendi aralarındaki kavgalarla ve çekişme ve teslimiyetçi,maceracı faliyetlere rağmen,devrimcilik maskesi takan modern revizyonist ve her türlü karşı-devrimci revizyonist yozlaştırma ve ihanetlere rağmen kesmen işçi sınıfı olmak üzere devrimci güçler,genel olarak devrimci teşkilatların etrafında gün geçtikçe birleşmeye başladılar.Her geçen gün artan hayat pahalılığı,zamlar,en temel tüketim mallarının bulunmayışı ve ekmek,gaz,yağ,petrol vs.kuyruğunun halkta bıraktığı ...,stokçuluk,spekülatörlük ve üretimin düşmesi, komprador patronların bunalımın ... yüklediği çabalamacı ve düşük ücretleri, işsizliğin kol gezmesi, köylüler üzerindeki yerel zorbalıklarla merkezi zorbaların baskısı ve köylü ürününün düşük taban fiat görmesi ve tarım aletlerine hem zamanın gelmesi,hemde bulunmayışı,paranın değerinin düşmesi enflasyonun ... kısacası şiddetli ekonomik kriz sürerken diğer yandanda hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki saltanat,talan ve daha rahat daha kolay daha bol sömürü dalaşmalarının ürünü olarak ... siyasi kriz ve bunu yer yer silahlı çatışmalara dönüşmesi,halk muhalefeti ... yukarıdaki nedenlerden dolayı gelişmesi ve barışçıl umutlar yerine şiddete dayanan kitle mücadeleleri,devrimci halk kitlelerini ...,doğru M-L çizgiye sahip parti ve teşkilatlar arayışı içinde çeşitli "devrimciyim,düzene karşı mücadele ediyorum" diyen örgütler içinde arayarak kümelenmeleri sınıf mücadelesinin esas olarak kendiliğinden geliştiği boyuttadır.

Bu ekonomik ve siyasi kriz CHP hükümetinin kitleler gözünden düşürdü.Ekim 1979 'da bir yenileme ve ekzik milletvekilleri seçimi CHP'nin oyları 1977 seçimlerine oranla önemli ölçüde düşüş kaydetti.Seçimlerde açıkça yenildiğini söyleyen Ecevit,"madem ki halk bizi istemiyor bizde hükümetten gideceğiz" demek zorunda kalıyordu.Bu kez yine Demirel başkanlığında MHP'nin dıştan desteğiyle MSP ve ... destekleriyle hükümet kuruldu.Demirel hükümetinin iş başına geldikten sonra,öteden beri şiddetlenerek süre gelen ekonomik krize çare olarak IMF'nin tavsiyeleriyle ünlü ... pahalı olarak bilinen 24 ocak kararları denilen ekonomik tedbirleri aldı.Ve bu kararları dünya bankasında çalışmış emperyalist efendilerin ekonomik politikalarını iyi uygulayabilen uşak ruhlu eski ... kurucuları arasında olan Turgut Özal vasıtasıyla uygulamaya soktu.

24 ocak kararları IMF'nin direktifleriyle uyarlanıyordu.Bu kararlar dünya bankası,OECD (ekonomik kalkınma ve ve kültürel gelişme için yardım örgütü)gibi uluslararası tefeci kuruluşlarının taleplerine uygundu. Emperyalist basın bu kararların türk ekonomisine kurtaran cesur adımlar olduğunu,ekonomiyi "fera ha" çıkaracağını çarşaf çarşaf yayınladılar.

Evet bu kararlardan hemen sonra Türk lirası dolar karşısında hızla düşürüldü.1 dolar 70'TL na çıkarıldı.Başta petrol olmak üzere ithal maddeleri oldukça pahalı oldu.Yılın ilk ayında zamlar oldu.Türk Özal paranın satın alma gücünü düşürerek ilk bir kaç ayda enflasyon oranını yükseltti.24 Ocak kararları sıkı para politikası,iş tüketimi azaltmak,yüksek faizle paraları banka ve bankerlere çekmek özellikle banka ve bankerlere dayanan sanayicilere yararlandırmak,ihracata yönelmek,uretim için yatırım yaptırmak vs.

24 ocak kararlarına uygun enflasyonu bir kaç aya sığdırdı.Pahalılık karşısında talep azaldı.Tüketimdeki düşüş giderek enflasyasyon hızında bir düşme gerçekleştı.Enflasyonun hızını düşürücede görünürde bir istikrara ulaşılmaya çalışıldı.Elbette bu düşüş talepleri azalmasıyla emekçi halkın zorla soyulması sonucu gerçekleşmiştir.Bu düşüş Ecevit dönemine kıyasla bir istikrar görünümüne büründü.Yani Ecevit dönemindeki enflasyon hızıyla tedavüle sürülen para konusunda belli farklar oldu. Fakat bu görünüm 1980 lerin ortalarına doğru açık istikrarsızlık tekrar kendini gösterdi.Çünkü 24 ocak kararlarının önemli bir amacı olan ihracata yönelmek fiyaskoyla sonuçlandı.Çünkü iç tüketimde kısılmak olmakla birlikte üretimde artış olması bir yana azalma görüldü.Dolayısıyla kısık tüketimle,düşük üretim dengelenmiş oldu.Yatırımlarda gerileme olurken,işsiz sayısı da artarak 104 sanayi ürünlerinin 67'sinde düşüş oldu.Hakim sınıflar üretimin düşmesinde ideolojik amaçlarla yapılan grev ve direnişlerden kaynaklandığını iddia ederek,işçi sınıfının sendikal haklarına saldırıyorlardı.Hakim sınıflar dışa göbekten bağımlı ekonomik krizinin sorumluluğunu emekçilere yükleyerek,dolayısıyla krizden kurtulmak içinde işçi sınıfının grev ve sendikal haklarını gaspetmek için zemin hazırlamaya çalışıyorlardı.Nitekim,12 Eylül faşist generaller cuntasının bu hakları nasıl bir çırpıda içine düştükleri bunalımdan dolayı geçici ferahlama için(?)olarak zorla gaspettiklerini emekçi halkımız şahittir.Ekonomik krizin şiddetlenmesi kredi ve yatırım mali eksikliğinin fazlalaşmasıdır.Binbir zahmetle emperyalist efendilerden dilendikleri kredilerden ancak önemli borçlarını,faizleri ödemek durumundaydılar.1980 ağustosunda ekonomik kriz açıktan görülebilecek şekilde hızla derinleşmeye başladı.Milli gelirde artış yerine gerileme söz konusuydu.Hem milli gelirde hem de sanayi katma değerindeki azalış 24 ocak kararlarının tedbirlerini ters tepiyordu.Ayrıca tavgülde 260 milyona varan piyasaya sürülen paranın işçi dövizi girdilerinden kaynaklandığını her ne kadar iddia ediyorlarsada aslında karşılıksız para basarak kalpazanlık yaptılar.Memur maaşlarını,köylülerin fındık tütün,zeytin vb gibi ürünlerin satışındaki borcunu ödeyemeyen devlet karşılıksız para bastı.Bu kaçınılmaz olarak enflasyonu hızlandıracak,yeni zamları beraberinde getirecektir.Yine 24 ocak kararlarıyla dış ticaret açığı azalırken bu açık 1979 a nazaran daha da yükselmiştir.İhracatta kısmi bir artış sağlandıysada bu artık dünya piyasalarında satılan malların fiyatının artmasından kaynaklanıyordu.Petrole gelen zamlar vs..İmalatta %20 artış sağlanmıştı.Ekonomik kriz,1980 ağustosunda önemli boyutlardadır.Bu iktisadi krizle birlikte siyasi krizde şiddetlenerek devam ediyor.

Hakim sınıflar arasındaki çatışmalar büyüyor.Hükümet "hemen"destekleyeceğini söyleyen AP,MSP ve diğerlerini "baba kulüpçü zihniyet" diye durmadan kamuoyunda teşhir ediyordu.MHP ise AP' in kanatları altında örgütlenmeye,devlet imkanlarından yararlanıp katliam ve cinayetlerini sürdürmek içinde olsa AP'yi destekliyordu.MHP güç kazanmasına politikasına uygun hareket ediyordu.CHP bir yandan kendi içindeki hoşnutsuzlukları ve kliklesmeyle uğraşırken diğer yandan her zaman olduğu gibi bunalımın bütün sorumluluğunu hükümete yükleme çabasıyla hareket ediyordu.

Bu kanatlar arasında şu veya bu şekilde ama uzun bir süredir devam edip gelen iktidar,saltanat gelişmelerinde aralıksız olarak devam eden mücadele bu dönemde de iyice rezilliği diz boyu çıkardı.

Parlemento teşhir olmuştu.Cumhurbaşkanlığı seçimi için 100 tur oylama yapılmasına ve bir oturumun # milyondan fazla tl.mal olmasına rağmen hala cumhurbaşkanı seçilememişti.Cumhurbaşkanlığı için yapılan oylamalara artık aday bile bulunamıyordu.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerini düğümleyen AP vekaletten Çağlayangil'i koltuğa oturtup etkilerini artırmaya çalışıyorlardı.Diğer taraftan 1961 anayasasında yer alan yetkilerin sınırlı olduğunu,yarı başkanlık sistemine geçilmesini öneriyordu.

CHP buna karşı "demokrasi savunuculuğu "kesilerek durmaca, AP vekaletinde "millete gidelim" diye tuttu. Parlamentonun çalışamaz duruma düşmesi hakim sınıfla rın göbekçi takımını özellikle Vehbi Koç vb. kompradorları rahatsız ediyordu. Halkın gözünde iyice teshir olmuştu. Bunu içinde "halkın başka anlayışına gireceğini" söyleyen bazı hakim sınıf sözcüleri Cumhurbaşkanlığa seçimini ve yüz akıyla çıkmanın sağlanması gerektiğini dile getiriyorlardı. Kenan Evren ABD'yi ziyaretten dönerken verdiği demeçle partileri tehdit ederek koalisyonu. Bu tehdid ler hakim sınıf arasındaki sertliğe bürünmüş dalaşmayı sona erdirip, uzlaşma sağlayamadı. MSP kilit rolü bir yandan AP yi "terbiye" desteklemesi diğer yanda n CHP ile anlaşması hükümet bunalımlarını derinleştirdi. MSP'nin önergesiyle dış işleri bakanı Hayrettin Erkmen sansür ile düşürülmesi çatlağı dahada açtı. Bü tün bu gelişmeler hakim sınıfların sınıflar üstü olarak göstermek istedikleri orduyuda teshir ediyor. İki yıllık sıkı yönetim ortamını fesat yıkımı giderek u çağa çıkarmaktadır. Halkın mücadelesini bastırmaya çalışırken, fasist çehresi hl ka karşı olma niteliği açığa çıktıkça emperyalist efendilerinin ABD'nin ve ha kim sınıfları telaşlandırdı. Çünkü ordu sadece ülke içindeki sınıf mücadelesi ni bastırmak işçilere, köylülere, hemen tüm halka karşı değil, aynı zamanda dünya ç çapında emperyalist devletlerin özellikle de ABD ve ve Rus sosyal emperyalizmi yoğun rekabet, silahlanma ve üçüncü dünya savaşına hızla hazırlanma isteklerine uygun olarak ABD başta olmak üzere NATO'nun Varşova paktına karşı stratejik a.. landa askeri üs olarak kullanmaylada görevlidir.

Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini silahlı biçimlere bürünerek her geçen gün gelişmesi, bunun bastırılmaması yani tedbirler alınmak zo.. runluluğu ortaya çıkmaktadır.

Kenan Evren ABD'nin direktifleriyle ordunun kışlasına dönmesini istiyordu. A.. ma bu haliyle değil elbette. Gerekli baskı yasalarını çıkartmak, sıkıyönetimi sivil hale getirmek amacıyla sevgi durumun hoşnutsuzluğunu ailé getirmekteydi.. ler. Bütün çabalara rağmen, halkımızın ekonomik ve demokratik mücadelesi siyasi krizi daha da derinleştirmekte, karşı-devrimci şiddetle direnmektedir. İşçi sınıfının fasist baskılara karşı mücadelesi Tarsus'ta devletin resmi güçleriyle açık tan çatışmalara girerken, İstanbul'un bir çok büyük fabrikalarında da direnişler devam etmektedir. K.Maraş olaylarından sonra aynı oyunlar Tokat'ta, Malatya'da Çorum'da oynanmasına ve sivil fasist güçlerin yanında resmi fasist güçlerle kol kola olan saldırılarına karşı halkın kendisini savunmasından başka yolu olmadığını gün geçtikçe bilincine varıyordu. Faşizmin azgın saldırıları, kanlı vahşeti sömürücü zorbalığı kateddiği yola rağmen siyasi ekonomik istikrarsızlık dışta özellikle ABD emperyalizmini içte komprador burjuvazi ve toprak ağalarının tedir gin ediyordu. Karşı devrimci Rus sosyal emperyalistleride bu bunalımdan kendi hesabına yararlanmaya çalışıyordu.

Başta modern revizyonistler olmak üzere çeşitli emperyalist ve reformistler sı devrimci gruplar işçi sınıfının mücadelesini düzen sınırları içinde boğduruo pasifizmi teslimiyetçiliği çalıştırırken diğer yandan da Rus sosyal emperya lizminin dümen suyundan hareket ederek sovyetlerin yayılmacılığına doğrudan hiz.. met etmekteydiler. Halkın devrimci güçleri kendileri arasında dağılmak bunun ötesini görmeyen tutum ve davranışlar "karşıdaki dağları ben yarattım" kısır döngüler içinde [illegible] olduğunu kabul gerektiğine halkımız şahittir. Halk arasındaki çelişkileri laçka barışçıl dedoblar, sentezi, öz eleştiri ile çözülür demesine rağmen pratikte ideolojik açıklıkla kavga, çekişmelerin silah lı çatışma ve ölümlere varan sonuçlar başka önemli ölçüde boşunduğu bilen di.. ğer önemli başka nedenlerdir.

Bir yandan kitlelerin kendiliğinden gelişen silahlı hareketlerine saptanıp dönüp, sözde muceracılığa karşı tuyar alarmda, özünde objektif olarak gelişen sınıf mücadelesinin önü çıkardığı silahlı mücadele biçimleri pasifizme, refor mizme itilmekteydi. Pasifizmi reformizmi reddederken hakim olarak ülkemizdeki genel olarak silahlı mücadelenin rolü vurgulanırken bu mücadeleyi M-L olma ya.. ni siyasi ideolojik platformda ele alıp dolayısıyla bu ideolojik hattın genel özelliklerinden biri olan kitlelerin siyasi deneyimlerinin kasle alınmayan ma.. cera cı çizgiler icraatlarında halkı önemli ölçüde boşuntuşa etmiştir. Şöyle ki yapılan bir çok doğru eylemden dolayı halkın sağladığı desteğin yanında önem li ölçüde rastgele, gerçektede doğru hedefler tespit etmeyen silahlı eylemlerin 12 Eylül öncesi ve sonrası hakim sağ'ın düşürmediği ve bundanda sonuçta ba.. sarı sağladığı "halkın can güvenliği yoktur" demagojisine epeyce malzeme sağ ladığında bir gerçektir.

Yine bu dönemden daha sonra geniş olarak değineceğimiz partimizin içinde bulunduğu yapıda düzene karşı halkın mücadelesini toparlamak, dönemle uygun mü

cadele biçimleri ile savasmak nasibine sahip olmak bir yana,sınıf mücadelesini arkadan seyretmek parti içinde özellikle su veya bu ölçüde etkin olan reviz yonist-trockist kanat yeni teorilere M-L'i yeniden kesfetme inkarcılığını ön nemli boyutlara ulastırmıslardır.Mao Zedung inkarcılığının sistemlestigi M-L'e yeni bir oportünist cepheden saldırıların sürdürüldüğü bu saldırılara geri adımlarla ama daha sinsi medotlarla takip eden trockist reviyonist kanadın partiyi günün somut kosullarının önümüze koyduğu görevleri özellikle de ülkede silahlı kitle hareketlerinin gelismesine önderlik etmeleri P. ile kitlelerin ileri unsurlarının birlestirme yerine " içe dönük içinde araştırma"ince leme adı altında M-L medetmenin dolayısıyla. partinin temeline dinamit koymakla mesguldüler.Yazımızın daha sonraki bölümündede değineceğimiz gibi izlenen örgütsel politika çifte P. siyasetini günün somut kosullarının biçimlendirdiği somut taktiklerle gelistirmeme hayata uygulamama sürdürülen kaba ve ilkel çalısma tarzı ile P. bünyesine bir dizi temel ideolojik saçmalıkların yerlesmesine neden oldu.Elbette savasçı bir yapı o dönemde P.miden beklenemez di.Çünkü sınıf mücadelesi kendiliğinden gelisip silahlı biçimlerini ön plana geçirirken P. önderliği barışçıl mücadeleyle GSS asamasını sözüm ona tamamlamaya çalısıyor.Bu durum objektif olarak silahlı mücadelenin şartları için de oldukça elverisli olmasına rağmen subjektif güçlerin buna uygun hale getirme yerine maalesef yalnız anlayıs ve varılan noktadaki inkarcılığa bu gelişmeyi göstekleme rolü oynuyordu.Bütün bu devrim saflarındaki olumsuzlukların rağmen halkın ruh hali silahlı mücadeleye uygundu.

Yukarıda bahsettiğimiz devrimci güçlerin dağınıklığı,parçalanmasılığı ve her gün yeniden doğan grup kurma illetinin kendisinden baska hemsi yeren halk demokrasi ve bağımsızlığı mücadelesi sorumluluğuyla hareket etmemesine rağmen yinede esas olarak düzeni tehdit etmesine rağmen krizi derinlestirici rol oynuyorlardı.

Ülkede ekonomik ve siyasi krizden çıkılmaz hale dönerek yönetmeleri artık imkansız olan gerek hakim sınıfların kendi aralarındaki kavgalar ile gerekse halkın muhalefeti devlet otoritesinin boşluğu ve onun temel unsurlarından ordunun teshir olusu devlet imkanlarında teh bu klik ten diğer kliğin basa geçmesiyle havardacılık,hatça,bolca sömürü ve karları durumu hakim sınıfların yönetim istikrarsızlığı açısından daha da vahamet teskil etmekteydi.

Ülke içinde durum bu derece istikrarsızlık içinde iken uluslararası durum neydi?

ABD ile rus sosyal emperyalizm dalaşmalarda Türkiyenin ABD için bulunduğu önemli konumu vazgeçilmezdi.Rus sosyal emperyalistlerinin gelismesi ancak ABD'nin hakim olduğu pazar alanlarının ele geçirilmesiyle mümkündür.Bunun için Rus sosyal emperyalizmi ABD'nin hakim olduğu ülkelerde bir yandan doğrudan usakları vasıtasıyla alttan örgütlenirken ordu ve bürokratik devlet aygıtından güç ve taraftar kazanmak için çalısırken diğer yandan da hakim sınıflarına teslimiyetçi ve efendi değistirme kardeşlerinden yararlanarak ekonomik yardım adı altında sermeye ihraç etme yollarını bulmaya çalısmaktadır.Gelisen sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerini genellikle ABD emperyalizmine darbe vurmaktadır.Ulusal mücadelelerinin gelisdiği ABD emperyalizmine bağlı ülkeler de istikrarsızlık giderek gelisme kaydederken ABD'nin aldığı tavır bir yandan parçadan vazgeçme diğer yandan bütünden kopmama tavrıdır.Bu da parçayla bütünün arasındaki çelismede güç iliskisinin aleyhine bazı sonuçlar doğurmaktadır. Türkiyede ates çanağı Rus çarlarının göz diktiği her gün her saat entrika ve dolap döndirdiği orta doğuya yaşamsal ve stratejik bir konumu itibarıyla istikrarsızlık oldukça kötü sonuçlar doğuracaktır.Bu yönden Türkiye'de istikrarın sağlanması kendi usaklarının iktidarına sağlamlastırılması NATO için vazgeçilmez bir istir.

Iste üçüncü dünya savasına hızla hazırlanan en büyük iki emperyalist devletin hegomanya mücadelesinin gerektirdiği yayılmacılık ve rahat kumanda edebilmek amacıyla Türkiye'deki istikrarı sağlamanın sart olduğundan hareketle ABD'nin örgütleyicisi ve planlayıcısı olduğu 12 Eylül askeri faşist darbesi gerçeklestirildi.

SİMDİ 12 EYLÜL GERÇEKTEN İSTİKRARI GERÇEKLESTİRDİ Mİ VE HANGİ GÜÇLER DESTEKLEDİ?

12 Eylül operasyonun esas hedefi halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini ve kürt ulusunun milli uyanısını engellemekti.Bunun yanında ayrıca hakim sınıf kliklerinin diğer bazı kanatlarından MHP'yi,MSP'yi ve CHP'nin Eyüp oğlu,Topuz,Güne kanadı hariç, Ecevit ve diğer kanadını ödeşleşirken Rus sosyal emperyalizmin usağı TKP,TİP,TSİP ve. gibi sosyal faşist kliklerinde hedeflemektedir.

Hakim sınıfların "gerekçi" veya "merkez" kanadı oyunun merkezinde bulunur-

ken CHP'nin Güneş,Topuz,Eyüpoğlu kesimi bir kanadıda diğer kanadında ise AP nin MHP eğilimli olmayan kesim almaktadır.Merkezde bulunan göbekçi klikler is.. adamlarından Vehbi Koç ve Ali Koçman,Eczacıbaşı'nın önderliğindeki TÜSİAD içinde ki kanatla OYAK'tır.Ordu da Haydar Saltık ve Kenan Evren'dir.Kontenjan sena.. törü Metin Toker parlementoda Turhan Feyzioğlu'dur.Basında ise Hürriyet ve M Milliyet gazetesidir.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bu göbekçi takımı ev derdi olmayan devletin kilit noktalarını her zaman ellerinde tutarak iktidar tehlikeye düşün ce hemen harekete geçen kesimdir.Bu kesim 12 Eylül öncesi dönemde siyasi ikti dar sağlamak için AP ve CHP ortak hükümet koaliyonunu önererek ve gerçekleşme.. si için çaba sarfetmiştir.Bu gerçekleşmeyince çeşitli tehtidler savurarak par.. tilerden kendi aralarındaki çelişmeleri bir yana bırakıp el birliği ile ekono mik siyasi istikrar sağlamaları için direktifler ve telkinlerde bulmuşlardır. Bu merkezci kanat Kemalist-İnönücü çizginin tek mirasçısı olamamakla birlikte en koyu mirasçısı durumundadır.

Bu merkezci kanadın koltuklarında bir yanda MHP'ye eğilimli olmayan AP,Sakıp Sabancı,Osmanlı Bankası,H.Narin, İ.Bodur,Yazarlar,Pisar Bank vs. Diğer kanadın da ise CHP'nin Güneş, Özaydınlı,Topuz, Eyüpoğlu kesimi bulunmaktadır.Cunta bun.. ların dışında diğer komprador burjuva ve toprak ağaları klikleri ile orta bur.. juva kesimlerini almıştır.Parlimentoda Cumhuriyetçi Güven Partisi Başkanı olan Turhan Feyzioğlu'nun cuntada rolü büyüktür.Bugün danışma meclisinde yer alanla.. rın büyük çoğunluğu CHP'lilerdir.Yine ilk dönemleri cuntanın hükümeti kurma gö revini Feyzioğlu'na verdiğide gerçek dışı değildir.Yine siyasette hakim sınıf.. ların akıl hocalığını üstlenen,ancak oy derdi olmayan ve bu yüzdende teşhir ol.. mamış olan bu azılı faşist Feyzioğlu bu yakın dönemdeki Türkiye'deki cuntanın uyduluğunu üstlenen KTTD başkanı Denktaş'ın akıl hocalığı için resmen danış.. manlık görevini üstlenmiştir.Cuntanın ABD usağı MHP'yi hedeflemesine neden o.. larak a) MHP'nin bugün gerek uluslararası planda ABD'nin daha önce belirttiği.. miz kendisine bağlı ülkelerde istikrar sağlama politikasına ters olarak MHP'ni. ninistikrarsızlığı körükleyen politikası,b) MHP'nin uzun vadede olsa tek basın.. nada iktidara hakim olmak ve bu hakimiyetini esas olarak zorla gerçekleştirmek için örgütlemek güç toparlamasına uygun olarak faliyet yürütmesi.Ekonomik ve siyasi krizden kurtulmak için diğer komprador burjuva ve toprak ağalarının po.. litikalarından daha farklı yollar izleyen ve bu yüzdende diğer kanatları teh dit ettiği için pratiği ile bunu kanıtlamış olması.C) MHP'nin azılı saldırgan barbar ve cinayet politikasının kendisinden olmayanlara karşı saldırgan tutumu ve esas olarakda işçilere,köylülere yurtsever devrimci aydınlara ve komünist lere kısacası emekçi halka karşı devlet himayesinde,devletin resmi güçleri ile çeşitli seviyelerinde zaman zaman sızarak veya işbirliği yaparak halka kar.. sı giristiği cinayet ve katliamlardan dolayı oldukça teşhir olması ve geniş kitleler tarafından duyulan tepki.d)Revizyonist ve oportünistlerinde çabası ile Türkiyede faşizmin devletin dışında sadece MHP'ye indirgemesinin devletin ve diğer komprador burjuvazi ve toprak ağalığının faşist karekterinin gizlenmesi.. nin ve sonradan faşist cuntanın ustaca kullandığı " biz faşizmde,komünizmde karşıyız" demogojisi için şartlarının yaratılması.

İşte ABD emperyalizmin direktifi ile hareket eden cunta yukarıda saydığımız nedenlerden dolayı halkın desteğini almak için MHP'yi hedeflemekte ve bu nok.. tada MHP'ye duyulan öfke ve kini geçicide olsa kendisine,sempatiye dönüştürmek çabası içine girdiği bir gerçektir.

Cuntanın esas olarak CHP'nin Sovyet ve Rus sosyal emperyalizminin kuyruğu sallayan ve diğer uzlaşıcı orta burjuva temsilcilerine yöneldiği ve bu kesimim cuntaya epeyce tepki duyduğunda bir gerçektir.Bu gün Sovyet kliğinin orta bur cuvazinin önemli kesiminide pesine takarak demokrasi havarisiliği yaptığını görmekteyiz.

Cuntanın MHP'yi hedeflemesinin esas nedeni temsil ettiği feodal dinci, tefe ci bezirganın bugün olduğu gibi geçmişdede Kemalist-İnönü'cü çizgiye Kemalist iktidar döneminde Kemalist burjuvaziye karşı çıkan sultanlığın ideolojik daya nağını oluşturan kesimin bugünün koşullarına uygun politikalarla varlığını de vam ettiren,iktidar ortağı iken, devlet imkanlarını,kredilerini,"çar çur" etme sinden Atatürk'çülüğe fırsat buldukça açıkça saldırmalarındandır.

Ekonomik siyasi krizden kurtulmak için 12 eylül darbesini gerçekleştiren komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi kanatlar bir yandan hal.. kın mücadelesini bastırmak,devrimcilerin,yurtseverlerin,komünistlerin akıl al.. maz tertip ve cinayetlerle sindirmeye,yok etmeye çalışırken komprador burjuva zi toprak ağaların,tefeci tüccarların diğer kesiminide hedefliyerek zorla

iktidara hakimiyet, tek başlarına hakimiyet sağlayıp sözde ona ekonomik ve siyasi iktidar sağlama yoluna girdiler. Oysa kendilerine muhalefet eden güçlerin sesini her türlü yöntemlerle bastırmaya çalışan askeri cunta yönetimde geçiçi bir güç kazanmasına rağmen gerek cuntanın kanatlarıyla merkezi arasında, gerekse diğer hakim sınıf partilerin muhalefetiyle özellikle Ecevit'in orta burjuva ziyi kuyruğuna takmak için "söz ve düşünce özgürlüğü", "özgürlükçü demokrasi" savunuculuğunu üstlenmesi ve kamu oyunda cuntaya alternatif muhalif güç olarak sesini duyurması, cuntanın ekonomik istikrar tedbirleriyle orta burjuvazi ve emekçi halkın sırtına yüklediği ağır yüklerden dolayı kamuoyunda sesini duyurmasına rağmen alttan alta yükselen tepki ve homurtularında gösterdiği gibi ekonomik ve siyasi krizi atlatmak bir yana esas olarak krizin devam ettiğini göstermektedir. Halkın "can güvenliğini koruyacağız" deyip gelen cunta devlet terörünü artırarak halkın can güvenliğini tehdit edenin fasist devlet olduğunu pratikte kanıtlamıştır.

12 eylül öncesi var olan devrimci durumun kendisini yok silahlı kitle direnişleriyle göstermesine rağmen, 12 eylül sonrasında sürgü zorbayla bu mücadeleler bastırılmıştır. Bu bastırma tamamen zora dayanan en ufak demokratik hak ve özgürlükleri bir çırpıda ortadan kaldıran cunta halkın sevgisini değil nefretini kazanmıştır.

Kendisine bolşevik partizan adını takan bir avuç bürokrat-sültaci revizyonist hizibin iddia ettiği gibi "ekonomik ve siyasi istikrarı sağlamış, devrimci durum ortadan kalkmıştır" şeklinde değildir. Halkla hakim sınıflar arasında kiçelişme yumuşamamış tersine siddetlenmiştir. Kendiliğinden gelişen kitle hareketleri zorla bastırılmıştır.

Cuntanın ekonomik ve siyasi krizin şimdi daha da keskinleşerek devam ettiğini kısaca belirtelim.

Fasist cunta iki yıllık "ekonomik istikrar programı olarak IMF'nin direktifleriyle uygulamaya sokulan 24 Ocak kararları kamuoyunda açıkca görüldüğü gibi çatlamaları yansıtmaktadır. Cuntanın kendi arasındaki çatlamasının esas temel nedeni iddia ve çabalara rağmen bu yoldaki bütün emekçi halk düşmanı tedbirlere bu konudaki demogojilere rağmen ekonomik krizi önleyememesidir. Krizin sürmesi çatlamayı şöyle doğuruyor.

a) "İstikrar tedbirleri" denen siyasetin sürmesine yol açıyor.

b) Gerek 24 ocak siyaseti kararları siyasetini, gerekse ücret dondurma, grev yasaklama, her türlü muhalefeti susturma, yok etme tedbirlerini yok edebilecek tek yönetim olan cunta yönetiminin ve cuntanın temsil ettiği kesimin devlet egemenliğinin sürmesine yol açıyor.

Kriz sürünce krizi atlatmak üzere uygulanan ve sürdürülen siyasetin sürdürülmesiide gerekiyor. Bu siyasetin özü, temeli esas yönü şüphesizki krizin yükünü tamamen emekçi halkın sırtına yüklemektir. Bunun için ücretler zorla dondurulmuş, taban fiyatları tamamen düşük tutulmuş, faiz yarısı yoluyla halkın elindekiler toplanarak halkın satın alma güç ve talebi tamamen karılmıştır. Bunlara karşılık döviz açığını kapatmak üzere "ihracat yapın" "malın bollaşması için üretimi artırın" diye komprador büyük burjuvaziye büyük sübvansiyonlar yapılmıştır. Evetbu siyaset bu nitelikleriyle esasolarak halk düşmanıdır. Fakat bu siyaset iç pazarı (halkın alım gücünü) daraltıp devletin kredi finasmanı, vergi destek ve kolaylıkları esas olarak daha dar bir sınıfa yöneltiği için (çünkü para arzı daraltma siyasetini buna zorluyordu- için iç pazarı eskisi gibi geniş rahat istediği gibi sömürme imkanını kaldırıp esasen, özel olarak ise krediler finasman vb. desteklerinden cunta içinde çok daha dar bir zümre yararlandı.

Bu durum bu siyasetin tali yönüyledir dar zümre dışındakilerin finansman kredi güçlüğü çekmesine yolaçtı. Eğer kriz kısa sürede çözülebilseydi, bu tali yönün yükünü kayıplarını şüphesizki dar zümre dışındakiler çekecekti. Ama alınan bütün tedbirlere rağmen ne kriz hafifledi nede hafifleyeceği var.

Bu durumda, banka, bankerlik, ihracaat kolaylığı vb. gibi finansman, kredi devlet desteği ve imkanlarına sahip olmayan eski imkanlara alışmış iç piyasadaki kompradorlar tepki göstermiyorlar. Bu krizden Koç, Sabancı vb. gibi bankeri banka sı olanlar ile ihracatçı kesim (ali Koçman vb.) etkilenmiyorlar, hatta diğerlerini, iflas edenleri büyük zarar şeklinde yiyerek büyüyorlar. Ucuz ve bol kredi, vergi iade ve indirimi, ihracat teşviki devlet kaynaklarıyla ucuz banka kredi desteği) ve iç pazarın istenildiği gibi sömürme imkanlarının daralması, eskiden bol olan bu imkanlara bölüşmek koşulunda bir mücadele yaratıyor. Bu mücadeleyi (daralmış, azalmış bu imkanlardan aslan payını alma mücadelesini) ise bugün tam silcisi cuntanın merkezinde bulunan Vehbi Koç, Ali Koçman, Çelik vb. kliği kazanıyor. Bankası bankeri olan Sakıp Sabancı Osmanlı bankasında bu imkanların paylaşımında üvey evlat muamelesi görmekten ondan şikayetçidirler. Sabancının

kur farkını devletin ödemesi talebi ve ödenmesse yardım yapılmaz çeryadı açıktır.Fakat bunların bankası bankeri olmayan,H.Narin,İ.Bodurlar,Kisarbasık,Çavuş oğulları kadar eklenmiyorlar.Mevcut durumundan iyice şeyat şişan etmiyorlar.

Komprador burjuvazinin banka,bankerlik gibi finansman kuruluşlarına sahip olmayan finansmanı daha ence her devlet desteği,ucuz kredi,tesvik keredisi,vergi indirimi vb. kolay ucuz yoldan temin etmeye alışmış ve bu anlemda ekonomik bunalımdan uzun süreli krize dayanamayacak kadar zayıf,iç pazarı istediği gibi kullanamama,işçi sorunları konularında (ücret,işçi çıkarma,tesminat vb.ko konularında tam dörtdörtlük olmama)devlet desteğini yeterince bulmama bu destek sayesinde ucuz ve rahat,tatlı karlar edememe durumunda olan bu kesim 24 ocak kararlarına karsı çıkmaktadır.Bu kesim 24 ocak kararlarının fiyatları serbest bırakan ücretleri dondurma,halk düşmanı ve patron yanlısı yönlerine evet fakat işçi pazarı daraltan kredileri pahalılaştıran,işçi çıkarmayı tam serbest hale getiremeyen yanlarına hayır diyor.

1. Bu gelişmeler (a) H.Narin'in 24 ocak kararları diye alınan ekonomik siyasetin devam etmesini ve bu siyasetin hala aynen devamını savunan T.Özal' ı elestirmesi,b)Değisik derecelerden,değişik usulde da olsa Serin'in bu elestirilerine İ.Sodur Sükrü Er gibi sanayicilerle bu kliğin sözcülerinde O.S.Sadıklarında katılması c)T.Özal bunlara "uzun vadeli" menfaatlerinide düşünmeleri ni yöneterek aynı sertlikte cevap vermesi ve programın devam ettirileceğini açıklaması ...vb.)

her seyden önce su anda Amerikan hakim sınıfları 24 ocak kararlarının uygulanmasında buyana hiç ses çıkarmazken hararetle desteklevip,alternatifi olmayan tek çare diye savunurlarken,bugün bu ekonomik siyasetin artık sürdürülüp sürdürülmemesi temelinde ortasma oldu[illegible] göster[illegible].

2. 24 ocak kararları,çizgisinin sürdürülmesine karsı çıkanlar esas olarak birbirlerinden farklı iki ayrı özelliğe sahip iki gruptur.Birinciler Amerikancı olmayan Avrupacı Ecevit'in temsil ettiği komprador burjuvalarla orta ve küçük sanayiciler isletme sahiplerinden olusmaktadır.İkinciler ise,devlet bankalarından eskiye oranla yararlanamayan ve rahat yoldan tatlı karlar elde et edeyemeyen aç gözlü Narinler,Bodurlar,S.Er,O.T.Sadıklar ve Ege sanayinin sözcülüğünü yaptığı gruptur.

Basında TRT'de sesi çıkanlar demeç verenler genellikle bu ikinci gruptandırlar.Bunlar birincilerin haklı taleplerinde kendine mal ederek ortaya çıkmıyorlar.Küçük ve orta sanayiciler siddetli tepkisi olduğu halde TRT'de sesini duyuramıyorlar.Bu iki grubun dısında 24 ocak kararlarının çizgisi nin sürdürülmesinden yüksek sesle sikayetçi olmayan,esas olarak çizginin sürdürülmesine taraftar olan basta V.Koç,olmak üzere,Ali Koçman (TÜSİAD),Pamukbank,Sabancı (Akbank),Haslar (İst.bankası) vb. ile TRT'de[illegible] devam ettirilmesine karsı çıkıp,işçi çıkarmada tamamen serbest olmak (ucuz ve bol kredi,iç piyasada pazarı (alım gücünü artırarak -biraz enflasyon pahasına da olsa) canlandırma konularında devlet desteğini isteyen H.Narin lerin bu istek ve elestirileri esasında merkezi ve ipleri elinde tutan klik tarafından şimdilik benimsenmiyorsada bu kliğin gerçek sınıfsal nereksel siyasi tabanı ve ağırları nedeniyle tamamen kayıtsız da kalamaz.Çünkü esasının ayakta kalması için bu kliğin desteğini de muafaza etmek zorundadır..Birliğe önümüzdeki dönem daha çok muhtaç olacaktır H.Narin kliği,T.Özalın deyimiyle "kısa vadede,tatlı karlardan ,ağır sömürüden vaz geçmeyen" bir gruptur.

3. 24 ocak kararları siyasetinin [illegible]

Devletin büyük ekonomikve siyasi desteği büyük karlarda bulunmaya alışmışken.dır.Bugünde istedikleri tatminkar kredi,ucuz ve yine düşük işçi ücretler ya da da çıkarılmasıa konusunda devlet desteğidir.Bunlar aç gözlü ve doymaz,en kârsızlı sömürücüler en kolay,riskdiz ve rahat yoldan büyük vurgunlar,karlar sağlayan sömürücüler olarak şikayet etme yerine mevcut krizin (ve "ölen ölür kalan sağlar bizimdir.""büyük balık küçük balığı yutar" felsefesiyle aktadmaya çalıstığı)mahfe[illegible] orta ve küçük sanayicileri,şikayet sebeplerine sahip çıkarak ortaya ç[illegible]yorlar Elbette sadece bu klik orta ve küçük sanayicilerin taleplerine sahip çıkıyorlar. Basındad beri 24 ocak kararlarının karsı çıkan Ecevit'te bu kesimin taleplerini dile getirmektedir.

Bütün bu gelişmelerin gösterdiği gibi 1.Bütün yükü halkın sırtına yüklemelerine ve yakın zamanda "herşey düzleşe çıkacağı" vaadlerine rağmen ekonomik kriz sürüyor. 2.Ekonomik krizin sürmesi devlet nimetlerinden,kim daha fazla yararlanacak,temelde esnafın bile kendi arasında çatışmaya yol açmıştır.. 3.Bugünkü siyasete isyan edenler ya bezide devlet kredi verdin,ya da enflasyonu biraz[illegible] azaltsın diye çabalamaktadırlar.

24 ocak kararlarının esasda sürdürülmesine karşı Amerikancı H.Narin,S.Er,İ.
Bodur,D.yazarlar Hisarbank,Çavuşoğullarıdır.Bunlar tamamen APlilerdir.Karşı
çıkan Avrupacı CHP'liler olup sözcülüklerini İlhan Selçuk ve Eskişehir sanayi
ve işadamları odası yapmaktadır.Destek olan Koç ve A.Koçman larda fazla şi-
kayetçi olmamaktadırlar.S.Sabancıların sözcülüklerini ise,Günaydın ile Hürri-
yet Milliyet gazeteleride've akıl hocalığını üstlenen Metin Toker,Mehmet Barlas
dır.Görüldüğü gibi cuntanın kendi içindeki çatışması AP'li klik ile TMP ve
V.Koç (Hakim sınıfların devletçi ve merkezci kanadı) çatışmasıdır.Cuntanın
kendi içindeki siyasi çatışması anayasa,seçimler ve partiler yasalarında da
yansıyacaktır.Cuntanın emekçi halka uyguladığı katmerli baskılar,gün geçtikçe
daha fazla dünya demokratik kamuoyunda ve Türkiye'de teşhir olmaktadır.Cunta-
nın kendi deyimiyle bir daha 12 eylül ve 12 Martlar gibi askeri darbelere ge-
rek duyulmaması için hazırlayacağı anayasanın nasıl bir anayasa olacağıda da-
ha şimdiden bellidir.Senelerdir başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkı-
mızın kanıyla,canıyla kazandığı demokratik hakların tamamen elinden almayı p-
lanlayacak ve bunların üzerindeki baskıların dahada yasallaştırmaya çalışacak
tır.Ancak faşizmin korkunç ve lanet çevresi her geçen gün icraatları ile açı-
ğa çıkmakta istediklerinide tam anlamıyla başaramayacaklardır.Cuntanın ideo-
lojik,siyasi,ekonomik ve kültürel alandaki arkçı,şovenist baskılarına karşı
gelişen mücadele bugün görünürde kitle hareketleri şeklinde dışa taşmasada
önemsenmeyecek bir durumda olduğunu görmekteyiz.Cuntanın muhalif komprador
burjuvazi ve toprak ağalarının diğer kliklerinin sesini dahi zorla bastırma
yolunu seçmesi onun ne menem şey olduğunun açık ispatıdır.Ne varki cuntaya TR
T nin basının tüm çarpıtma ve sahtekarca şak şakcılığına rağmen altından alta
gelişen mücadeleyi zaman zaman belli kesimler fırsat buldukça dışa yansıttığı
gibi görülmektedir.Cuntanın zorunlu olarak geri adım atması hiç te beklenilme
yen bir durumda değildir.

Partimizin önderliği daha önce darbeyi AP'nin ve CHP'nin ortak olarak ger
çekleştirdiğini değerlendiriyordu.Bu tespit hatalı.doğru olmayan bir tespitti.
Çünkü pratiktede gördük ki,CHP'nin Ecevit kliği darbeyi başından beri destekle
miyordu,ve karşıydı.Daha önce yapılan tespit tahlilci olmayan yüzeysel verile
redayanıyordu.

Yine troçkist-revizyonist YDH de "12 Eylül darbesi bütün hakim sınıfların
asgari müşterekte birleşmesinin ifadesi" olarak savunmaktadır.

"1.yıl cunta sonrası durum ve görevlerimiz" adlı yazıda şunu söylüyorlar:
"Cunta Türkiyedeki hakimiyet için dalaşan emperyalist güçler açısından,gerek-
se onların uşakları yerli hakim sınıflar açısından bir bütün olarak sarsılan
iktidarlarını elde tutma,asgari müştereğin ifadesi olmuştur.(abç)yalizm ve ha
kim sınıflar açısından sarsılan iktidarlarını koruyabilmek için adeta bir "im
dat freni" görevini yerine getiren cunta,hakim sınıflar arasında "asgari müş
terek"te geçici birleşme arasındaki yoğun iktidar mücadelesini bir süre erte-
lemek,dalaşmayı belli ölçüde yumuşatma anlamına gelmiştir.Hakim sınıflar hatta
bu asgari müşterek için kendilerinin sözcülüğünü yapagelmiş olan bir dizi siya
setçiyi feda etmeyi bile göze almıştır.12 Eylül öncesi siyasetçiler aracılığı-
ile kamuoyuna bütün çıplaklığı derinliği ile yansıyan hakim sınıflar arasında
ki iktidar dalaşması;12 Eylül sonrasında yerini hakim sınıfların bütününün şu
su veya bu ölçüde cuntayı desteğine bırakmıştır.Bu da "düzenin korunması" açı-
sından cuntanın tüm hakim sınıflar adına [illegible] andır bir başarıdır.Şimdi 12
eylül'ün üzerinden 1 yıl geçtikten sonra (abç) hakim sınıfların sözcülerin-
den bir kesimi cuntaya "terbiyeli bir üslupla" eleştiri getirmeye,homurdanma
ya başlamıştır.Özellikle MHP'ye karşı tavır,hakim sınıfların asgari müşterek
ki birliğini bozacak (abç).bir nitelik taşımaktadır.

Cuntanın bugün için alternatifinin olmaması,hakim sınıfların bir kesimin
den gelen homurtuların şimdilik fazla yükselmesini engellemektedir.Ama bu hep
böyle kalacak anlamına gelmez."

Evet,yukarıda yaptığımız uzun alıntıda mülteci revizyonistlerin cunta hak-
kında harika tespitlerini görüyoruz.Mülteciler "cuntanın tüm hakim sınıfların
temsilcisi olduğu"nu savunmaktadır.Cunta hakim sınıfların bir kesiminden 'ter
biyeli' bir üslupla eleştirilmektedir.","MHP ye karşı tavır,birliği bozacak
niteliktedir."vs.

Aklı başında herkes sıradan siyasetle uğraşmayan bir kişi bile cuntanın
hakim sınıflarının bütününün temsilcisi olmadığını rahatlıkla görebilir.Yani
cuntanın MSP'yi,MHP'yi,CHP'nin Ecevit kanadını başından beri hedeflediğini,

cuntanın merkezinden ve kanatlarından hangi kliklerin olduğunu yazmamızın basın da açıkladığı. Tekrar etmemek açısından bir daha belirtiyoruz. Ancak mültecilerin bu "somut tahlillerine" hayran olmamak elde değil. Madem hakim kanatların bütünü kendi arasında tamamen birlik oluşturacak durumları varsa neden 12 Eylül öncesi bu birliği sağlayamadılar. Bırakalım hakim sınıfların tümü arasındaki birliği neden CHP ve Ap koalisyon hükümeti merkezci kanadın çabalarına rağmen gerçekleşemedi. Mülteciler genel demogojik lafları pespaye sıralayarak yaptıkları "çok somut"! harika tahlillerine halka yol göstericiliğine doğrusu insan imrenmiyor.

12 Eylül cuntasından 4 ay sonra Aravus dergisinde cuntaya açıkça tavır koyduklarından haberleri yok mudur? acaba. Oysa yukarıdaki alıntıda görüldüğü gibi "1 yıl sonra 'terbiyeli' üslüpla cuntaya elestirici getirildiğini, homurdanmanın olduğunu söylemek, ya gelismelerden habersiz olmak gerekir yada bilinçli olarak hakim sınıfları güçlü göstermek, zoraki birlik oluşturma çabaları 'ekonomik ve siyasi istikrar sağlanmıştır' görüşüne temel hazırlayıp 'devrimci durum yoktur' safsatasıyla mücadele kaçkınlığını mesru göstermek çabasındadır. Bizce mülteci revizyonistler Türkiye'de yaşamadıkları için gelismeleri yeterince bilmemeleri nin payı vardır. Ancak esas olan ikinci sıkta belirtilen bilinçli olarak mücadele kaçkınlığına kılıftır.

Mültecilerin cuntayı değerlendirirken idealist bakış açısı her konuda olduğu gibi bu konuda da açıkca görülmektedir. Çünkü, onların "kitle hareketleri yoksa devrimci durum yoktur" demesi gibi olayların dış görünüşü düşünülerek değerlendirmelerin de kafi gelmektedir. Cuntanın muhalefetinin sesini zorla bastırmasını, fırsat oldukça da dışa yansıyan mücadeleleri görmemezlikten gelinemez.

Hakim sınıflar hangi ekonomik ve siyasi temelde asgari birlik sağladılar. 24 ocak kararları diye anılan "ekonomik istikrar" programını bütün kesimler basından beri desteklediğini söylemek mümkün mü? Yine siyasi alanda hakim sınıflar arasında anayasa, seçimler partiler kanunu olduğu gibi basından beri siyasi planda genel bir birlik sağladıklarını söylenebilir mi? Hakim sınıfların belli kanatları için bunu söylemek mümkündür. Ancak bütünü için söz konusu olamaz.

Bugün kısaca 12 eylül cuntasıyla birlikte zorla bastırılan kitle mücadelelerinin durduğu, demokratik hak ve özgürlüklerin bir çırpıda ortadan kaldırıldığı kısmı ekonomik ve siyasi istikrarın esası olarak sağlanmadığı bir dönemde devrimci durum yoktur diyenler büyük yanılgı içindedirler. Bütün eskence, baskı ve katliamlar, çaktırmadan halkın sırtına bindirdiği zamlarla, kötü hayat koşulları halkımız sevinçlemi karşılamaktadırlar? Salt göze dış görünüşe bakıp süngü zoruyla bastırılan kitle hareketlerinin olmadığını görünce 'devrimci durum yoktur demek mücadeleden kaçmak için temel oluşturmaktan başka bir anlama gelmez.

Biz devrimci durum makbindane düşündüğümüzü, devrimci duruma uygun ve mücadele biçimleri üzerinde biraz duralım.

1978 1. Parti konferansında partimizin bazı görüşlerini reddetme eğilimini taşıyan ve birinci konferansta ve sonrasında MK'da esasda hakimiyet sağlayan dönek Enver Hoca'nın dünya proletaryasının ölmez önderlerinden Mao Zedung yoldaşın sahzında M-L'e başlattığı trockist-revizyonist cephenin saldırılarına göğüsleyemeyen bu cepheden objektif durumlar ve kilemeye elverişli olan Avrupanın hiç bir zaman devrim yapma niyeti olmayan modacı entellektüel gevezelerden etkilenen partimiz içinde onların nesnel fikir ve düşüncelerinin taşıyıcılığı rolünü oynayan mülteci revizyonist troçkist kanadın 12 eylül cuntasından sonra Türkiye'de devrimci durum yoktur" şeklindeki yeminini gösteren devrim kaçkınlarıteorileriyle uğraşan uzakta ekmek kesilen burokratların ne dediğine bir bakalım. Onlara göre 12 Eylülden sonra hakim sınıfların "tümü asgari ölçüde birlik sağlanmış", "ekonomik ve siyasi istikrar sağlanmış", "kitlelerin mücadeleside bastırıldığı için devrimci durum ortadan kalkmıştır."

Lenin, yoldaş, proletarya devrimi ve dönek Kautski adlı makalesinde genel olarak devrimci durumun göstergeleri durumunda olan üç şık saymakta. Ve bunların hepsine birden devrimci durum adını verdiğini söylemektedir.

1-Egemenlik sınıfların egemenliklerini değişmez bir biçim altında sürdürme olanaksızlığı; "doruk" bunalımı, egemen sınıf siyasasında ve ezilen sınıfların hoşnutsuzluk ve öfkesinin kendine alanaçma bir çatlak oluşturan bir bunalım Devrimin patlaması için, genellikle "taban"ın eskisi yaşamaya "istememesi" yet mezAma doruğun artık bunu yapmamasıda gerekir.

2-Ezilen sınıfların sefalet ve sıkıntılarının her zamankinden çok kötüleşmesi

3-"Barışçıl" dönemlerde kendini esas çekmeden ama çalkantılı dönemde genel olarak bunalım tarafından olduğu denli doruk"un kendi tarafından da bağımsız bir tarihsel eyleme doğru itilen yığınların etkinliğinde, yukarıda belir

tilen nedenlerden ötürü görülen artış(abç) hemen devam ederek "yalnızca su ve ya bu grup ve partinin değil ama su veya bu sınıfın iradesinden bağımsız bu nesnel değişiklikler olmadıkça devrim genel kural olarak olanaksızdır.Devrimci b bir durumu iste bu nesnel değişikliklerin tümü oluşturur.

Evet mülteci revizyonistler Lenin'in yukarıdaki alıntısına durmadan her yer de aktararak,bu alıntıyı özden kopararak her zamanı olduğu gibi dış görünüşü ile gerçekliğe sırt dönüp dış görünüşü kendine esas gerçeklik olarak kabul etmekte ve kendi görünüşlerini haklı çıkarmak için hararetli bir biçimde savunmaktadır.

Lenin'in II.dünya savasının hemen öncesi dönek Kautskinin sosyal sovenizminin devrimci durumun varlığının ve nasıl ortaya çıktığının ve bunu savas ile olan iliskisisindeki çarpıtmalarını ortaya koymak için devrimci durumu açıklamıstır.Özellikle o dönemde savasla doğrudan iliskisi olan kapitalist-emperyalist ülkelerdeki somut durumlarından tahlilinden hareketle belli sonuçlar çıkarmaktadır.Elbette bunlardan hareketle Lenin'in söylediklerinin bizim ülkemiz için geçerli değildir sonucu çıkarılamaz.Mülteci revizyonistlerin bizim böyle birsey savunduğumuzu iddia ederek kendi sakat anlayışlarına perde çekme çabasını sürdürmektedirler.Bizim Lenin'in bu görüşün ülkemiz için geçerli olmadığını savunduğumuzu hiçbir yerde gösteremezler ama Lenin'in devrimci durumun ortaya çıkısıyla ilgili olarak kapitalist ülkeler için söyledikleri elbette bizim ülkemiz için geçerli değildir.Çünkü her seyden önce bu durum ayrı sosyo-ekonomik yapıdaki ülkelerde değişiklikler arzeder.Ancak bizim savunduğumuz Lenin'in devrimci durumun belirtilerini sayet hangi temelde andırdığı ve ülkemizdeki bu temeli doğru koymaktadır.

Görüşümüzegöre Lenin yoldasın belirttiği gibi bu temel ekonomik bunalım ve bunalımdan kaynaklanan siyasi bunalım sonucunda doğmaktadır.Mülteciler Lenin' insaydığı saktan üçüncüsü olan kendiliğinden kitle hareketlerindeki artıs ilk iki sıkkın varlığı sonucunda ancak mümkündür.Yani ilk iki sıkkı temel kabul etmektedir.Çünkü yapıtımız alıntıda görüldüğü gibi" yukarıda belirtilen nedenlerden ötürü görülen artıs" seklinde ifade etmistir.Mi zaten ekonomik ve siyasi bunalım sonucunda doğan "kitlelerin eskisi gibi yasamak istememesi,bir değisiklik istemesi ve idare edenlerin,yönetenlerinde bunalımından dolayı eskisi gibi idare edememeleri,yönetememeleri yanideğisikliklere bas vurmaları sonucu kitle eylemleride kaçınılmaz olacaktır.Ancak hakim sınıflar yönetmedede yeni değisikliklerke ihtiyaç duymaları ve bunda esas olarak zor yoluyla gerçekleştirmek isteklerinin belli ölçülerde gerçeklestirmesi sonucu yönetilenlerin yani kitlelerin hosnutsuzluğunu zorla bastırmaları eğer günümüze kitle eylemleri olmadığı için bundan Lenin in saydığı "üçüncü sık ülkemizde yoktur" sonucuna varılması saçmalığın daniskasıdır.

Yine yönetenler eskisi gibi yönetemez durama düsükleri için yönetmede bazı değisik yönteme bas vurması ve gerek idare edilenler baskı uygulamakla ifaz desini bulan yöntemlerle ayni zamanda hakim sınıf kliklerinin,bütün kliklerinin asgaride olsa birlik yerine bir kesiminindiğer klikler üzerinde de belli ölçülerde baskı uygulama ve onların sesini sorla susturma yolunun seçilmesi ve bunu belli ölçülerde basarmasından hareketle o artık rahatlıkla yönetir durumda olduğunu söylemek iste defalarca belirttiğimiz gibi olayların dış görünüşüyle değerlendirmeyi kendisini temel gerçeklik olarak kabul eden mülteci revizyonistlerin fakat anlayısların pratik sonuçlarıdır.

Eğer kendimiz sadece dış görünüşü ve sonucu temel kabul edersek,olayların iç çelismelerini ve bunların dısa nasıl yansıdığı,hangi sebeplerden (temel ve tali sebeplerden) sonuca varıldığı tahlilini yapamazsak,bugün mücadele kaçkını mültecilerin idealist açısına saparız.

"Bugün devrimci durum yoktur" diyen mülteciler İ.K yoldasın belirttiği burjuva demokrasisinin kırıntılarının tadıldığı üç dönem ne diyorlar? Süphesiski o döneme devrimci durum yoktur diyeceklerdir.Bizde onlara geçmisteki söz konusu üç döneme gerek kitlelerin mücadelesinin bastırılmasında gerekse hakim sınıfların geçici istikrarı sağlama konusunda kitlelerin ruh halinin hangi mücadele biçimine uygun olduğunu ve mücadelede gelisme yönünün ne olduğunu 12 Eylülden sonrası dönemler arasında ne gibi farklar olduğunu sormak zorundayız.Mülteci revizyonist ve trockist grup sorunlarının özü ile görünüşü arasında kendilerine temel aldıkları için,bu dönemler arasında halkla hakim sınıflar arasındaki çelismenin seytlik durumu temelinde farklılık görmeyecektir.

Devrimci durum bizim irademiz dısındaki bir olgudur.Onun varlığı ve yokluğu bize rağmen olan veya olmayan seydir. Ancak bizim sübjektif faliyetlerimiz devrimci durumun varlığını ve yokluğunu belirlemez,yine onun gerilemesi durak..

laması,yükselmesidende tayin edici değildir.

Objektif olan devrimci durum ülkelerin sosyo-ekonomik yapılarının doğurduğu sebep ve sonuçlarla iliskilidir.Ekonomik ve siyasi bunalıma temelden bağlıdır.Ülkemiz yarı-feodal,yarı-sömürge sosyo ekonomik yapısından kaynaklanan hakim sınıfları idare etmede içine düstükleri çıkmazlar,ekonomik bunalımın yükü hosnutsuzluğu ve.bu hosnutsuzluğun dönem denem bunalıma ve güç iliskilerine bir bağlı olarak kitle hareketlerinin varlığı ve zaman zaman şiddete dönüsmesi seklinde kendisini gösteren eylemleri bastırmada çesitli yöntemleri uygulayan ama esasta rol oynayan siddet yöntemlerinin genel karekter olarak yansımasından çıkan sonuç devrimci durumun sürekli olarak varolduğudur.Bu varlık her dönem aynı sekilde kendisini göstermez.Dönemin kosullarına uygun olarak değisir.ekonomik siyasi bunalıma devrimle karsı-devrim arasında güç iliskilerine,dünya ve Türkiye'de dengenin demokrasi veya devrim lehine vealeyhine vs. çesitli sartlara bağlı olarak yükselir veya alçalma gösterir,diğer bir deyisle gerilep,durakla ma içine girer ve bu anlamda da gerileme veya yükselme seklinde kendi varlığını gösterir.

Görüsümüze göre geçmisteki İ.K yolgasında belirtiği üç dönemde devrimci durum ortadan kalkmamasına rağmen gerileme içine girmistir.Bu her dönem öncesi halkımızın mücadelesini hakim sınıfların kendi iktidar dalaşı sında boğan ve zorunlu olarak da tavizler vererek daha önce halkla hakim sınıfların özellikle iktidara hakim olan kanadı arasında kesinlesen çeliskinin ve bu çeliskinin bazı dönemlerde yer yer siddete dönüsmesine rağmen dahada sonraları yumusadığını kitlelerde reformist hayaller kısmide olsa yayıldığını ve kitlelerin eylemlerinin 12 eylül sonrasından farklı olduğunu belirtmeliyiz.

Mesela 1961 anayasasının genel karekteri fasist nitelikte olmasına rağmen orta burjuvazinin de talebi olan genel halkın yararlarına bazı demokratik hak ve özgürlükler verilmistir.Oysa 12 Eylül sonrası daha değisiktir.Bu durum birincide devrimci durum vardır,diğer dönemde yoktur seklinde değildir..Yine 1960 döneminde devrimci durum gerilemis,12 eylül sonrası devrimci durum yükselmis seklindede değildir.

1960 dönemi devrimci durum gerilemistir.12 Eylülden sonra bir duraklama dedirb ve bu anlamdada gerilemistir.Denilebilirki madem her iki dönemdede sonuçta bir gerileme ise neden farklı olarak 12 eylül döneminde duraklama 1960 döneminde gerileme diyoruz.

Bu farklılığı ifade etmek için gerekli olduğunun yanında ayrıca mücadele biçimleri,görevler ve gelismenin yönü bakımından da farklılıklar tasıdığı için iki dönemi aynıymıs gibi görünen özellik yerinden temel bazı farklılıkların olduğunu belirtmek zorunludur.

12 Eylül öncesi ekonomik ve siyasi krizin önemli boyutlara vardığı; bu devrimci durumun,kitlelerin mücadeleside ve bu mücadelenin giderek silahlı sivil biçimlerinin ön plana geçmesi hakim sınıflar da kendi aralarındaki yoğun entanat ve taht kavgalarının bu mücadeleyi bastırmak bir yana ayakta kalmalarını tehlike halini almıs seklinde kendisini göstererek yükselmesiyle 12 eylül de daha önce belirttiğimiz iç ve dış kosulların ürünü ve dolayısıyla objektif durum ve subjektif durumun 12 eylül cuntası ile devrimindurumda duraklama noktasına gelmistir.Yani kitlelerin mücadelesi ekonomik istikrardan dolayı veya esasi siyasi istikrar sağladığından değil subjektif güçlerin dağınıklığından kitlelerin siyasi deney ve tecrübelerle örgütlenme düzeyin de yetersizliğinden yararlanan hakim sınıfların bu mücadeleyi bastırmada attığı adımlar ve taktik olarak güçlü devlet yapısındaki belli gediklerin kapanmasıyla basardılar.

Bu bastırmayı tencerede kaynayıp,buharlasan kapağı sıkıca kapatıldığı takdirde tasan veya tencereyi patlatan suya benzetebiliriz.Eğer kitlelerden 12 Eylülden hemen sonra direnisler bekleniyorsada -ki bunun karsı-devrim güçlerin tamamen silahlı temelde olmasından baska bir sonuç beklenemezdi.- bunu gözalacak durum elverisli değilce yane örgütsel ve siyasi seviyeye,dağınıklık,kitlelerin ileri kesimleri genellikle reviziyonist veya oportünist teskilatlar vesitasıyla teslimiyete sürüklenirken vb.nedenlerden devrimci durum silahlı hareketleri -çünkü barısçıl mücadelenin kosulları zaten yok- seklinde kendisini göstermediği için devrimci durum yoktur safsatası "bugün nasıl olsa devrimci durum yoktur,yurtdısında 'M-L' partinin birinci asamasını tamamlar,devrimci durum ortaya çıkarsa bir kısmımız Türkiye'ye gideriz" zihniyetiyle 12 mart ile birlikte İ.K yoldasaç/teslimiyet ve kavga kaçkınlığının mirasçı olduğu zihnimizde tazelenmektedir.(belirttiği) Dün keskin lar eden bazı opportünistlerin,bugün çareyi yurtdısına kaçmakta bulanların,yarın basta isçi sınıfı ve emekçe halkımızın yükselen mücadelesinin basına çöreklenmek isteyeceklerinden kuskumuz yoktur.

Nasıl ki devrimci durumun yükseldiği her koşulda mücadelenin biçimleri açısından kitlelerin durumu aynı değilse,devrimci durumun gerilediği veya durukladığı anlamında geriledigi her koşuldada mücadelenin objektif olarak biçimi açısından durumuyla aynı değildir.

Mesala 1960 öncesine gösel1960 sonrası devrimci durumdaki gerilemede kitlelerin ruh hali,taktik olarak mücadelenin barışçıl biçimlerine eğilimlik kazandırıyorduysa,12 eylül sonrası kitlelerin ruh hali hakim sınıflardan barışçıl umutlar beklemek yerine,objektif olarak silahlı mücadele biçimlerine daha yatkın olduğu bir gerçektir.

Yine 1977 ve 1978 dönemi objektif durum,yanı devrimci durumu yüksek olduğu halde,kitle mücadeleside ve kitlelerin ruh hali hala barışçıl biçimleri ön planda olduğu halde,1978 sonrası ve 12 eylül'e kadar devrimci durumdaki yükselmenin seviyesi kendisini objektif olarak mücadelenin silahlı biçimlerini ön plana çıkarıyordu.

O halde yukarıda belirttiğimiz gibi sorun sadece genel basıa kavramlar düzeyindeki bir sorun değildir.Bugünde devrimci durumun durakladığına veya gerilediğini tespit etmek yeterli olmuyor.Esas olarak bu sonuçlara varan sebepleri tahlil edip sadece dıs görünüslerle yetinmeyip sorunun özü üzerinde kafa yorulması ki bu "Uygun görevler ve gelismenin yönü ne yönde olacağı doğru tespit edilebilir" Lenin yoldas dünyada hiç bir zaman ve hiç bir yerde devrimci bir durum beklentisi salt bir savasın "baslangıcı"ile birlestirmemis ve hele görünüsünü gerçeklik ile bir tutmamıstır."derken görünüs ile gerçekliğin ayırt etmeyi ve devrimci durumun sadece savasa bağlanamayacağını işaret eder.

Devrimci durumla iliskili olarak mücadelenin biçimleri üzerinde duralım:

Lenin mücadelenin biçimleri üzerine partizan savasında söyle der:"Marksizm en değisik mücadele biçimlerini kabul eder.Ve onlara'uydurmaz',ama devrimci sınıfların,hareketin gelisimi içinde kendisini gösteren mücadele biçimini sadece genellestirir,örgütler ve bunlara bilinçli bir ifade verir.Bütün soyut formüllere ve bütün doktrinci recetelere kesinkes düsman olan ve Marksizm,hareket gelistikçe,yığınların sınıf bilinci arttıkça iktisadi ve siyasi bunalımlar keskinlestikçe,savunma saldırının yeni ve değisik yöntemlerinin sürekli bir biçimde doğmasını sağlayan ilerleme içindeki kitle mücadelesine karsı dikkatli bir tutum takınmasını gerektiriyor.Bu nedenle Marksizm kesin olarak herhangi bir mücadele biçimini reddetmez."

"Marksizm mücadele biçimleri sorununun kesinkes tarihsel bir incelemesini ister.Bu sorunla somut tarihsel durumdan uzak olarak uğrasmak,diyalektik materyalizmin esas ilkelerinin anlasılamadığını gösterir.

İktisadi devrimin farklı asamalarında,siyasal,ulusal,kültürel yasam ve öteki kosullardaki farklılığa bağlı olarak farklı mücadele biçimleri öne geçer ve mücadelenin biçimleri haline alır;ve bununla bağıntılı olarak,ikincil,yedek mücadele biçimleri ve değisikliğe uğrar.Belirli bir hareketin belirli bir asamasındaki somut durumunun ayrıntılı bir incelemesini yapmaksızın her hangi bir özel mücadele aracının kullanılıp kullanılmayacağı sorusuna evet yada hayır biçiminde verilecek bir yanıt, Marksist bir tutumu tümden bırakmak anlamına gelir. "(Marks,Engels,Marksizm sf.193)

Lenin yoldastan yukarıda aktardığımız alıntıda ifade edilen M-L anlayısı proletarya partisi mücadele biçimleri konusunda kendine temel almalıdır.

Partimizde II.konferans dönemine kadar ve halende su veya bu ölçüde mücadele biçimleri konusunda belli kalıcı yaklasım sözkonusudur.Bu konudaki sığ anlayıslar sınıf mücadelesinin gelismesini, önümüze koyduğu görevleri kavramamaya veya yalnıs kavramaya götürdü.

Mücadele biçimleriyle ilgili ikinci parti konferansımızda kavramsal yönünde belli adımlar atıldı.Ancak hala yetersizlikleri olduğunda bir gerçektir.Mücadele biçimlerini tespit ederken objektif açıdan veya subjektif açıdan yaklasmak zorundayız.Objektif olarak bizim dısımızda gelisen sınıf mücadelesinin boyutlarını tespit etmelidir.Gelisen sınıf mücadelesinin çesitli dönemlerinde çesitli mücadele biçimlerini öne çıkarır.Bu mücadelenin aldığı çesitli biçimleri doğru tespit etmeden onu yönlendirmek,örgütlemek,proletarya partısinin etrafında birlestirmek mümkün değildir.

Geçmişte partinin saflarında iradi bir anlayıs vardı.Ülkemizde stratejik olarak temel mücadele biçimi silahlı mücadele biçimi olduğu gerçeğinden hareketle,"her taktik dönemde de yine silahlı mücadele biçimi esasdır."Hiç bir zaman barışçıl mücadele taktik olarak bazı dönemlerde de olsa esas hale gelmez." Yalnıs anlayısıdır.Bu anlayısa göre bugün,gelecekte hangi mücadele biçimi esas olacak tespitiyle iradi davranmamaktadır.Oysa Lenin yoldasında belirttiği gibi

sınıf mücadelesinin biçimi objektif önderler onu icat etmezler. Elbette bu stratejik olarak, bugün ülkemizin sosyo ekonomik yapısından hareketle genel veya temel mücadele biçimleri tespit etmemizi gerektirmez ancak şurası açıktırki temel veya stratejik tespitler zorunlu ve şart olmasına rağmen bunların yetmeyeceği açıktır. Daha da önemlisi stratejile hizmet edecek onu gelistirecek, görünürde onunla çelisir durumda olmasına rağmen esasda çelisip güçlenmeye hizmet edecek taktik siyasetlerde kaçınılmaz ve zorunludur. Çünkü bazı opportünist teskilatlar geleceğe iliskin stratejik tespitlerinde nesnecilik olarak kavrıyorlar. Bu belirsizliğin kendiliğindenciliğin hedefsizliğin ta kendisi demektir.

Mücadelenin genel stratejik temel biçimlerini kabul etmek yetmediği için, bu temele hizmet edecek ve bu hedefi gözden kaçırmıyacak bir biçimde her dönemdeki somut durumu tahlil etmek sınıf mücadelesinin gelistiği boyutları görmek ve hangi mücadele biçimlerinin ön plana çıktığını tespit etmek zorunludur. Somut gelismelerinde gösterdiği gibi, Türkiye'de, örneğin, 1960 dan hemen sonra 1977 1978 dönemi kitlelerin ruh hali ve kendiliğinden gelisen mücadelede barışçıl biçimler ağırlıkta olduğunu söyleyebiliriz. Ama 1979 da ve 80 döneminde gelisen mücadelenin boyutlarının silahlı biçimleri ön plana geçiyordu. Ve bu dönemlerde taktik olarak silahlı mücadele biçimleri esasdır tespiti doğruydu. Yeni bir mücadele biçimini tayin ederken kitlelerin durumu, ruh hali oldukça önemlidir. Devrimci durumun gerileyip barışçıl mücadele biçimlerinin ön planda olduğu dönemde, "silahlı mücadele esasdır. "Tespiti yapılırsa, bu önderlerle kitleler arasındaki uçurum değil midir? Bu anlayış elbette bizi kitlelerden koparacaktır. Ve sonuçta kendimiz kahraman, kitleler ise bize seyirci olacaktır. Bu anlayış kendini "gerilla savasına hazırlık evresini" reddetmek seklinde kendini gösterdi. İkinci konferans öncesi partimizde var olan bu iradeci anlayısın kendini "gerilla savasına hazırlık evresi" boyunca barışçıl mücadele esasdı. Seklinde değisik bir biçimde göstermistir. Bu anlayış mücadele biçimini iradeye tabi kılan, onun objektif bir olgu olduğunu reddeden yalnız bir anlayıstır. Birinci MK 1978 yılında "gerilla savasına hazırlık asamasında" olduğu gerekçesiyle "barışçıl mücadele esasdır" tespitini yapmıstı. Kitlelerin mücadelesi silahlı savunma temelinde geliserek objektif olarak silahlı biçimlerini ön plana çıkarmasına rağmen MK hala hazır olmadığımız gerekçesiyle barışçıl mücadele tespiti yapıyordu. Bu kitlelerin gerisinde olan tespitti. 1978 sonrası mevcut somut durum barışçıl mücadelenin esas olduğu tespiti doğruydu. Ancak MK bunu kitlelerin durumuna göre tespit etmeyip kendi hazırlığına göre yapıyordu. Daha sonra kitlelerin gerisindeki "barışçıl mücadele" tespiti MK ni zor durumda bırakmaktaydı.

Hatta birinci MK 9.toplantısında yani 1980 başlarında şartların zorlamasıyla "bugün silahlı propaganda tayin edici hale gelmistir. Diyerek bazı sol esta fatlı eylem kararında aldı.

Mücadelenin biçimi tayin edilirken sınıf mücadelesinin objektif gelismesi hangi mücadele biçimini ön plana çıkarıyorsa onu tespit etmek zorundayız. Örneğin GSAD de objektif olarak silahlı mücadele esasdır, tespitini yaparsak bu silahlı mücadelenin baslatılması anlamına gelmemelidir. Ancak bu tespite uygun hazırlık görevlerini önümüze koymak, hazırlığa silahlı gerilla eylemlerine veya silahlı halk direnislerini örgütlemeye yönaltmek ve hız vermek zorundayız. Subjektif durumumuz bu objektif duruma giderek uygunluk arzettikçe silahlı mücadele baslatılabilir. Elbette bu gerilla savasına baslamak birden bire olmaz. Objektif durumun, yani silahlı mücadele için objektif gelismeler olduğundan parti bu gelismelere ayak uydurarak ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri, teknik ve hazırlığını gelistirerek mücadelemize hız verir.

Ülkemizin sosyo ekonomik yapısından devrim ile karsı devrim arasındaki güç iliskilerinde silahlı mücadele temel mücadele biçimidir. Bu temel mücadele biçimine hizmet edecek onu gelistirecek, güçlendirecek her somut durumunda taktik olarak hangi mücadele biçimi ön plana çıkarsa onu tespit etmek zorundadır. Taktik olarak bazı dönemler geçicide olsa -ki bu dönemler genellikle kısadır- barışçıl mücadele ön plana geçebilir. O taktirde partimiz o günün koşullarına uygun barışçıl mücadeleyi kendisine esas alabilir. Bu reddedilmemelidir. Ülkemizde güncel olarak silahlı mücadelenin şartları vardır. Bu bazı dönemler kendisini kitlelerin silahlı direnisleri seklinde gösterir.

12 eylül öncesi silahlı mücadelenin şartları vardı. Bu kendisini kitlelerin silahlı direnisleri seklinde gösteriyordu. Bu dönem için yapılan "silahlı mücadele esasdır." tespiti doğruydu. O dönemde o tespite uygun görevler partimizin önüne koyulmalıydı. Oysa yapılan mücadele biçimlerine uygun görevler yerine içe dönük çalısma içinde araştırma, inceleme esasa alındı. Partimiz içinde doğan Mao Zedung'un esasda reddeden partimizin temel görüslerinin reddi temelinde ortaya

çıkan, ideolojik gıdasını Avrupadaki işçi sınıfından kopuk bir kaç aydın entel lektüellerin oluşturdukları gruplardan alan, esas olarak YD teşkilatında kök-sa lan, partimiz önderliğinide önemli ölçüde etkileyen troçkist-revizyonist kanad dın ortaya çıkmasıyla parti içinde zorunlu olarak doğan iki çizgi mücadeleside bu dönem şiddetlendi. Parti önderliğinde etkili olan bu kanat sınıf mücadelesi ne önderlik etme partiyle kitleleri birleştirme görevi olmadığı için böyle bir şey zaten şeklenmezdi. MK partiyi kitlelerle birleştirmek yerinepartinin bağ rında topladığı unsurların gerilemekten onları yozlaştırma çabasını sürdürmek ten başka birşey yapmadı. Bu konuya biraz ilerde değineceğimiz için şimdilik ge çelim.

12 eylül öncesi silahlı mücadelenin şartlarının varlığı kendisini esas ola rak bizim dışımızda halk kitlelerinin silahlı direnişler ve mücadelelerle yürüt mesi şeklinde gösteriyordu. Çünkü devrimci durumun yükselmesi, bizim dışımızda gelişen sınıf mücadelesi, silahlı biçimleri ön plana geçiriyordu. 12 eylülden sonra devrimci durum çeşitli iç ve dış şartların iç ve dış etkisiyle durukladı. Yani 12 eylül öncesi kitle hareketleri sümük zoruyla durduruldu. Bu durum halk la hakim sınıflar arasındaki çelişkiyi yumuşatmadı. Tam tersine cuntanın "ekonomik, siyasi istikrar sağladık" ve "halkın can güvenliğini sağladık" şeklinde ki propagandalarına rağmen halk kitleleriyle hakim sınıflar arası çelişki gi derek sertleşmektedir. 12 eylül öncesi objektif olarak var olan silahlı mücade lenin şartları, 12 eylül sonrası devrimci durumun durakamasına bağlı olarak si lahlı mücadelenin objektif olarak şartları var olmasına rağmen bu durum kendi sini bizim dışımızda halk kitlelerinin fiili olarak mücadeleni şeklinde değil dir. Ve bu anlamda da iki dönem arasında belli farklar vardır. Ancak kitlelerin cuntaya karşı kin ve nefretleri artmakta, homurdanmalar görülmekte ve kitlele rin ruh halini silahlı mücadeleye oldukça yatkın görünmektedir. Ekonomik siyasi istikrarsızlığın giderek derinleşmesi sonucu kitle hareketlerinin gelişmesi so nucu esas olarak silahlı mücadele yönünde olması rahatlıkla görülebilmektedir.

Devrimci durumun durakladığı veya geriledigi her dönemde barışçıl mücadele esasdır, tespiti doğru olmaz. Yine devrimci durumun yükseldiği her dönem, "silah lı mücadele esasdır" tespitide aynı şekilde doğru değildir. 1980 sonrasında devrimci durumda gelişme oldu. "Kitlelerin durumu" barışçıl mücadeleye esas al maya daha uygundu. 12 marttan sonrası devrimci durumdaki duraklama ve gerileme den sonra gelişen kendiliğinden kitle hareketleri ve hakim sınıfların içine d düştükleri ekonomik ve siyasi istikrarsızlık devrimci durumun yükselme göster mesine rağmen (örneğin 1978, 1979 vs.) kitlelerin durumu yine "barışçıl mücadele ye" esas almaya daha yatkındır. Devrim durumundaki yükselmenin devam etmesi si lahlı mücadele biçimlerini ön plana çıkardı. Mesela 1979-1980 yani 12 eylül ön cesi durum böyleydi.

Bugün yani 12 eylül sonrası devrimci durumda duraklama bu anlamdada gerile- o me göstermesine rağmen "barışçıl mücadele esasdır" tespitini yapmak doğrudur.

Görüşümüze göre 12 eylül sonrası ve bugün kitlelerin fiili olarak silahlı mücadele yürütmedikleri için, "barışçıl mücadele esas olmalıdır." şeklindeki anlayışları oldukça sakatdır. Böyle tespit mevcut durumda, en ufak bir demokratik haklara tahammül edemeyen zorbalığın, baskının bunca yükseldiği bir dönemde kit lelerin durumuna kesinlikle ters düşer. Hakim sınıflar arasındaki çelişkinin sertleştiği, barışçıl mücadelenin beslenmediği, en ufak demokratik hak ve özgürlüklerin olmadığı bir dönemde yapılacak "barışçıl mücadele" tespiti aca ba zorunlu hangi görevleri önümüze koymaktadır. Barışçıl mücadelenin esasdır tespitinin yapıldığı dönemlerde demokratik mevzilerden yararlanarak kitlelerin mücadelesinin yükseltmek daha ileri mücadele biçimlerinin gelişmesi için katkı da bulunup partinin örgütsel, askeri ve ideolojik, siyasi hazırlığıda ileriye dönük olarak gerçekleştirmektedir. Ama bu hazırlıkta içinde bulunulan durumda ki mücadele biçimlerini gereğince kullanmaktan geçer. Çünkü kitlelerle birleşme ancak böyle mümkün olabilir.

O halde 12 eylül sonrası dönemde silahlı mücadelenin esas olup olmadığı üzerinde duralım:

Partimizin ikinci konferansında tespit ettiği "objektif olarak silahlı müca dele " esasdır tespitide bugünkü durumu doğru bir şekilde ifade etmediği için yadırgıdır.

12 eylül öncesi bizim dışımızdaki kitlelerin silahlı savunma temelinde ken diliğinden gelişen silahlı mücadeleleri olmasına rağmen bugün dün olduğu gibi silahlı mücadelenin objektif olarak şartların var olmasına rağmen bu varlık k

12 eylül öncesi gibi kitlelerin fiili olarak mücadeleye katılmaları seklinde göstermektedir.Kitlelerin ruh hali silahlı mücadeleye oldukça yakındır.Hakim sınıflardan ve özellikle de cuntadan her hangi bir umut beslememektedir.Ancak böyle olmamasına rağmen devrimcilerin ve komünistlerin yoluyla kitlelerin b bekle gör tavrı ve arayıs içinde oldukları söylenebilir.Bu arayısa yönelme öze özellikle devrimci ve komünist teşkilatlara doğru yönelmelidir dersek yanılmamayız.

Bugün illa da "barışçıl mücadele esasdır tespitini yapmassak" silahlı mücadele esasdır." tespitini yapmak gerektiği düşüncesinde de değiliz.Çünkü böyle bir tespit 12 öncesi durum ve görevlerimiz ile 12 eylül sonrası durumu ve görevlerimizdeki önemli değisikliği görmemize yol açacaktır.Dolayısıyla da bugün 12 eylül öncesi gözü ile bakmamız halinde her alanda ilerleme siyasetini kitlelerin gelisen silahlı mücadelelerine,di[illegible]sislerine önderlik görevlerini koymamız gerekecektir.Bu bizi macaracılığa götürür.Veya lafta herşey söylemeye pratikte hiçbir sey yapmamaya götürür.Oysa12eylül sonrası objektif olarak silahlı mücadelenin sartları vardır.Ve bu sartlar kendisini 12 eylül öncesi gi göstermemektedir.Kitleler esas olarak silahlı mücadeleye yetkindir.Ekonomik,siyasi istikrarsızlığın giderek derinlesmesi sonucu kitle hareketlerinin gelismesi esas olarak silahlı mücadele yönünde olabileceğini rahatlıkla görebiliriz. yani gelismedin yönü objektif olarak "silahlı mücadele esasdır" tespitinin yapılması yönündedir.

12 eylülden farklı olarak bugünkü siyasetimiz ilerleme değil tedrici ve oldukça tepkinli olmalıdır.Bu durum,12 eylül öncesi "objektif olarak silahlı mücadelenin esas olması" ile 12 eylül sonrası kitlelerin objektif durumu silahlı mücadeleye yetkin olup kitlelerin bizzat kendilerinin fiili olarak bizim dısımızda silahlı savunma temelindeki mücadele ve direnislerini göstermediklerini, partimizin gerilla savasına hazırlığın uzun veya kısa sürmesi etkiler.

12 eylül öncesi kısa bir hazırlıkla gerilla mücadelesi düzenli hale getirilmesine uygun olmasına rağmen 12 eylül sonrası objektif durumdaki değisiklik lerden ötürü bu hazırlığı daha uzun sürdürmek zorundayız.GSHD'nde subjektif güçle objektif gücün karsılıklı etkileriyle hazırlığın uzun veya nisbeten kısa sürmesine neden olur.

12 eylül öncesi partimizin gücü oldukça zayıftı.Partimiz 12 eylül öncesi kitlelerin çok gerisinde kalmış,örgütsüz ve oldukça dağınık bir yapıya sahipti. 12 eylül öncesi objektif durumun ilerleme siyasetine uygun olmasına rağmen,12 eylül sonrası objektif durumdaki bu değisiklik yukarıda belirttiğimiz gibi temkinli ve tedrici olmaya elvermislidir.Veya subjektif güçler elveriyorduysa 12 eylül askeri fasist cuntaya karsı hemen silahlı direnisi ve insiyatifi olanlara bırakmamaya çalısmaktı.Oysa görülen 12 eylül cuntasıyla birlikte insiyatifi ele geçirmek,silahlı direnisler örgütlemek ve karsı koymak kırlarda gerilla savasının baslamasını subjektif sartları yoktu.Ne bizim partimiz ,nede bizim dısımızda devrimci teşkilatlar bu yöne basvurmadılar.Zaten böyle birsey beklemiyorduk.Böylece cunta rahatlıkla insiyatifi ele geçirdi ve ayaklarını sağlam olarak yere koydu.Ele geçirdiği o insiyatifle saldırılarını düzenli olarak yoğunlastırdı.Ve böylece bizde dahil olmak üzere devrimci örgütler sırf kendi varlıklarını koruma çabasını göstermelerine rağmen ağır darbeler yemekten kurtulamadılar.

12 eylül öncesi objektif durumda geçerli olan ilerleme siyaseti 12 eylül sonrası yerini daha temkinli ağır tedrici yoğunlasma ve esas olarak kendi gücünü koruma ve bu güç oranında cuntaya karsı mücadele etmeye bıraktı.Bu objektif değismelerle birlikte insiyatifi elp geçirip daha yüksek bir mücadele biçimine geçememekte dolayı zorunlu olarak yukarıda belirttiğimiz anlamda geri çekilme taktiği 12 eylülden sonra tespit edilmeliydi.

Ki GSH evresindeki hazırlıkların tamamlanması için ilerleme -hazırlığın kısa sürmesi- siyasi yerine temkinli,daha tedrici ve yoğunlasma -hazırlığın nisbeten daha uzun sürmesi- siyasetinin hayata uygulanması bir geri çekilmedir. Hakim sınıfların insiyatife tamamen ele geçirdiği,kendi[illegible]inden mücadelenin silah zoruyla bastırıldığı,devrimci örgütleri hakim sınıflar için aldığı sınırlı ve yoğun tedbirlerle nisan tahtası haline geldiği,dolayısıyla devrimle karsı devrim arasındaki geçicide olsa güç dengesinin devrimciler aleyhine olduğu bu dönemde proletarya partisinin kendi gücünü esas olarak korumak ve gücü oranında mücadele etmek ne oldukça önemli bir görevdir.

Partimiz 12 eylülden sonra kendi durumunu değerlendirdiğinde ve bizim dısı

mızdaki devrimci güçlerin durumunu ele alıp değerlendirdiğinde bu objektif durumda yapılması gerekli olan tespit geri çekilme tespiti olmalıydı. Partimizin ve diğer devrimci güçlerin giderek yediği ağır darbeler ve objektif durumda tayin edici bir değişiklik olmadığı bugünde bu tespit geçerli olmalıdır. Bu geri çekilme CSHD içinde özellikle 12 eylül sonrası gelişmelerin ihtiyacının çok gerisinde olduğu içindi.

Simdi kısaca partimizin 12 eylül öncesi ve sonrası durumunu, partimizin yediği darbeler ve nedenleri üzerinde kısaca duralım.

Partimiz TKP/ML İ.K yoldaş ve diğer önder yoldaşların çabasıyla devrim saflarında sağ pasifizme ve revizyonizme karşı mücadele ederek ideolojik olarak inşa edilmiştir.

Partimizin temel görüşlerine kaynaklık eden M-L ideoloji sıkı bir şekilde kavramış ve revizyonizme ve dünya çapında yayılan modern revizyonizme karşı savunulmuştur.

Devrimin stratejik sorunları doğru tespit edilmiş, bazı temel taktiklerde hatalar ve eksiklikler vardı. Bu birinci konferansda yapılan özeleştiri çerçevesindedir.

Bugün gelinen aşamada özellikle sınıf mücadelesinin 12 eylül sonrasına tekabül ettiği bir dönemde partimiz sınıf mücadelesinin ağır yüklerini omuzlaması gerektiği aşamada pratikte daha iyi gözlemlenen önemli olumsuzluk ve hastalıkların parti bünyesinde var olduğu su götürmez bir gerçektir.

Elbette bugün partimizde var olan ideolojik hastalıklarının dayandığı temeller vardır.

Partimize panaklya mal olmuş olan "inkarcılık" illeti bir çok kez parti önderliğinin partinin M-L nattına karşı gelişen inançsızlıkla gelişen yeni oportünist ve revizyonist türevlerle ayrı M-L çizgiler olarak partinin temeline dinamit koymuşlardır. Ancak her seferinde parti tabanı sağlam M-L zemine basarak partiye sahip çıkmıştır.

Partimizin işlediği bazı sol hatalar sonucu 1973 deki yenilgisinden sonra yeniden toparlandı, ancak 1973 yenilgisinden sonra ve. olan subjektivizm doğmatizme dönüşmüştü. Partimizin temel görüşlerini reddederek sağ oportünist veya revizyonist bir çizgi ile partiyi tasfiyeye çalışan KK hizibi partinin bölünmesine sebep olmuştur. Partiye sahip çıkan bölgelerdeki çoğunluk kadrolar partinin dağılmasını önleyerek "KK"nın yüzünü açığa çıkarmışlardır. İ.K dan sonra ne "KK" hizibi önderliğinde ne de bölgeler temelindeki mücadele partinin ideolojik inşası konusunda sağlam adımlar atamamıştır. Bu dönemlerde genellikle parti içinde öteden beri var olan sol subjektivizm ve doğmatizm bölgeler döneminde ve sonrasında da devam etmiştir.

Parti içindeki subjektivizm, doğmatizm ve iradecilik olarak yansımanın yanında giderek KK hizibinin inkarcılığının da zeminde yeniden inkarcılığa zemin hazırlamıştır.

Subjektivizmden kaynaklanan doğmatizm ve iradecilik partinin temel görüşlerinin hayata uygulanması konusunda çoğunlukla somut koşullarına uygun taktik siyasetlerin üretilmemesinde ifadesini bulmuştur. Partimizin ana hattıyla M-L görüşleri günün gerek dünyada gerekse Türkiye'de gelişmelerin ihtiyacını karşılayacak bir gelişim sağlanamamıştır. Bunun da ötesinde birinci konferans sonrası parti içinde ortaya çıkan revizyonist-troçkist partide hakim hale getirmede ve partinin temel tezlerini kararmak için parti içindeki doğmatizm ve iradecilikten yararlanılmıştı.

Uluslararası ideolojik gelişmelerde M-L'e yeniden Enver Hocanın başınıçek tiği cepheden saldırı başladı. Bu saldırılara göğüslemek bir yana bu ideolojik saldırının etkisinde giderek, yörüngesinde kümelenen grupların yanında yer alıp partimizinde önderliğinde yuvarlanan troçkist-revizyonist kanadan temsilcilerinin gayretiyle partede hakim hale getirilmek istenen görüşlerle tamamen inkarcılık temelinde ortaya çıkıp 1981 şubat II.konferansında yenilgiye uğratılan ve bu yenilgiye tahammül edemeyip ayrılan YDH revizyonist-troçkist çizgisiide inkarcılığın bir kez daha yenilgiye ve hezimete uğratılmasıdır.

Birinci konferanstan sonra Partimizin merkezi yapısının sağlanması, partimizin tüzüğünün hazırlanması, yenilgisinin sebepleri ve kaynağının özeleştirisinin yapılması atılan olumlu adımlardır.

Ancak ideolojik ve siyasi olarak bazı [illegible] taşıyan bu önderlik konferans sonrası belli adımlar atmış, doğru kararlar almış ve bu yönde bazı olumlu gelişmeler kaydetmiştir.

Ancak uluslar arası planda ideolojik sapmaların partimizde belli kesimlerde esas oalarak da önderlikte objektif bir zemin bulmustur.

Önderliğin partimizin M-L hattına duyduğu kuskunun giderek ideolojik, siya siinançsızlığıyla partinin örgütsel olarak da önünde duran bir dizi görevin üstesinden gelmesini engellemistir. Sınıf mücadelesine önderlik etmeyerek parti içinde tabanın büyük güvensizliğini almıstır. GSM tamamlamaya uygun adımlar atmamıstır. Partinin savasçı militan yapısı yerine bürokratik, hantal bir yapının olusmasına neden olmustur. Sınıf mücadelesi çesitli alanlarda gelisirken, kitleler bizim dısımızda fiili olarak silahlı savunma temelinde mücadelelere katılırken partimizin önderliği kararnamelerle, talimatlarladurumu idare etmeye çalısmaktaydı. Askeri alanlarda derli toplu bir örgütlenmeye ve çesitli askeri teknik hazırlıkları imkanlar elverisli olduğu halde savsaklamıstır. Örgütlenme de genel örgütsel perspektifi hayata uygulayıp tecrübeleri toparlayıp, zenginlestirip kadrolara yol göstermek yerine pratik faliyetin yükünü sempatizan ve geri kadroların omuzlarına yükleyerek kendileri pratikten kopuk arastırma, incelemeyle uğrasıyorlardı.

Parti içindeki ideolojik hastalıklara karsı mücadelenin yürütülmesi, düzeltme kampanyaları açmaları gerekirken, idari tedbirlerle elestiriler bastırılıyor, idari tedbirlerle kadroların harcanması yoluna basvuruluyordu.

Partimizde eskiden beri var olan subjektivizm bu dönemde de daha kötü tahribatlar yaratarak devam ettirmistir.

Partimizde bürokratizm, lafta solculuk, pratikte is yapmamak, kitlelere yüksek tenbakmak, kitle çizgisi izlememek, emirnamelerle, talimatlarla isleri yürütmek, elestiri özelestiriyi adına layık M-L anlayısla yürütmek yerine çelismeleri fermanlar buyurarak çözme, "gözlerimi kaparım, vazireti yaparım" türünden kitlelerin nabzını elinde tutup onların dertleriyle, sorunlarıyla uğrasmak, yardımcı olmak yerine kahraman edasıyla yaklasmak seklinde kendisini göstermistir.

Kitle çizgisinin kavranmaması, baslı basına bürokratizmin ta kendisidir. Bu konuda sakat anlayısılar "kimile birlesecegiz, kime vuracağız" kiminle geçici ve sartlı ittifaklar kuracağız" gibi temel konularda sakat anlayısları doğurur. Bürokratik anlayısılar gerek partinin yönetim kadrolarıyla alt kademeler arasında, parti üyeleriyle, sempatizanlar arasında bir bütün olarak, partiyle kitleler arasında çelismelerin keskinlesmesine yol açacak ve güvensizliklere vararak parti içinde suni çeliskilerin doğmasına Partininde kitlelerden kopmasına yol açacaktır. Bürokratizm illeti özellikle gizlilik sartlarında daha fazla olusur. Sosyalizmden geriye dönüstede komünist partisinin gögeğinden bürokratik burjuvaların partiyi ele geçirerek toplumda egemenlik kurduklarını hatırlamalıyız. Çünkü yönetici durumda komünist parti ve üyeleri özellikle üst kademe yöneticilerinin bürokratlasmasının sartları daha fazla olur.

Eğer nihayi olarak hedeflediğimiz komünizmi ve ona olan inancımızı biraz-cık olsun aklımızdan çıkarırsak doğal bazı zorunlu imkanları sartleri toplum daki küçük burjuva davranıs ve alıkanlıklarıyla kullanma yolunu seçersek bürokratlasma yönünde adım atabiliriz

Partimizin her üvesi ve parti adına çalısanlar kitlelerle birlesme onların sorunlarını çözme onlarla hasır, nesir olmak zorundadır.

Yalnıs çalısma tarzı dar pratikçiliğin alıp yürüğesi ile örgütlenmedeki sakat anlayıslardan dolayı partinin kadrolarıda bir dizi organlarda yer alarak zamanını organ toplantılardan ayırıp kitle çalısması yapmaları, kitle çalısması ve kitleler içinde esas çalısmaların sempatizan ve ileri yoldaslar olması bürokratizme zemin hazırlayan örgütlenme ve çalısma tarzıdır. Bu durum kadroların dolayısıyla da partinin kitlelerden kopması demektir. Bu gün bu durum hala önemli ölçüde devam etmektedir. Çalısma tarzının düzeltilmesiyle ancak önlenebilir

Geçmiste izlenen sakat politikalardan biride kadro politikasıdır. Örgütlenmede ihtisaslasmanın yeterince sağlanmaması ve partinin gerilla savaşını yürüten militan ve savasçı bir örgütsel yapının olusması yerine genellikle laf eden, pratik mücadelelerden geçmemis, sınıf mücadelesinin çetin deneylerinde denenmemis bir dizi unsurların çesitli yönetici kademelerde görevlendirilmesi 12 eylül sonrası keskin viraji alamadıklarından nitelikleri daha iyi açığa çıkmıstır. Kadroların yeteneklerine, yapacakları ise göre görevlendirip adım adım gelistirmeleri yerine kafalarda çizilen örgütsel semaları dogmatik bir biçimde hayata uygulamaya sokarak " zorunlu" layık olmadığı halde çesitli kademelerde sekli öze feda edecek bir biçimde görevlendirilerek bürokratizm ve hantallığı doğurmustur.

Özellikle kırsal alanda laf eden derneklerde konusabilen memur, amir unsurları getirildikleri sorumluluklar ve görevleri sehir ve kazaları merkezlerinde otururak kırsal alandaki köylüler arasında faliyeti pusulalarla idare etme

ye çalıstılar.Sözüm ona gerilla savaşının hazırlıklarını yürütüyorlar.

Nitekim 12 eylülde virajın keskinliğini görüp direksiyondan inme zorunda kal dılar.Kitleler arasında çalışan sempatizanlar tüm fadakarlık ve azimlerine rağmen yol göstericilikten ve eğitimsizlikten daha çok hata yapmaları kaçınıl maz olmaktadır.Bu durum kitlelerin gözünde partimizin itibarını zedelemektedir. Yani geçmiste esas olarak damgasını vuran bu hastalıklar bugün de hala temiz lenip çözülmemis sorunlardır.Bir çırpıda atmak kolay değildir.

Geçmis parti faliyetlerimizde esas damgasını vuran ve bugünde önemli ölçüde hala devam eden kendiliğindenciliktir.Kendiliğindencilik olayların,gelismele rin gerisinde kalmak ve günlük politikalarla idare etmek ve plansız programsız hareket etmek seklinde gösterilmektedir.

Partimizin ideolojik ve siyasi seviyesi geridir.İdeolojik ve siyasi gerilik parti kadrolarının ufuklarını dar olmasını beraberinde getirmektedir.Diyalek tik metaryalizmin ve tarihsel materyalizmin kavranmasındaki sağlıkla olaylara ve gelismelere diyalektik yöntemi kullanmada beceriksizliği ve yetersizliğe düsülmektedir.

İdeolojik ve siyasi çalısmanın gereksizliğine dayalarca yaşılmasına karar a lınmasına rağmen pratikte ya uygulamanın yada ihtiyacın çok gerisinde uygulan mıstır .Sonuçta I.MKnın ideolojik siyasi seviyesi "içe dönük çalışmada,arastır ma,inceleme " inceleme" ile asılacağını tespitini yapmaslardır.Oysa gerçekte partinin temel görüslerini reddetmek için bazı kesimler kendilerine arastırma inceleme imkanı hazırladılar.Dolayısıyla ideolojik siyasi haddına bağlı kad rolar pratikte çalısıp -ki siyasi çalısmanın önemini çoğunlukla pratikte küçüm sedikleri için siyasi çalısmayı cendere olarak görüyorlardı.Bir kısmıda genel likle partinin -tek tek kisiler hariç- ideolojik siyasi haddına bağlı olmayan larda partinin görüslerinin reddi temelinde araştırma,inceleme yapıyorlardı.

İdeolojik,siyasi çalısma sınıf mücadelesinin pratik ihtiyaçlarına cevap ve recek sekilde yapılmalıdır.

Dar pratikte kosusturmalar,esas ve tali islerin uzun vadeli görevlerle kısa vadeli görevleri birbirinden ayırt etmemek günübirlik bir politika ken diliğindenciliğin batağına batmaktan bizi kurtaramadı.Bugün partimizde kendi liğindencilik önemli bir ideolojik hastalık olarak devam etmektedir.

Yürütülen yalnıs çalısma tarzı kendiliğindenci yapı içinde bir dizi hastalık ları getirdi.Partimiz 1973 yenilgisinde bu yana partinin siyasetine esas olara k hayata uygulamadığı, kimilerince doğmatik olarak kavrandığı ve süreç içerisin de ise inkarcılığı doğurduğu bir gerçektir.Partimiz siyasetinin hayata uygu lanmaması bir çoğunda inançsızlık ve güvensizliğide gelistirdi.Sağlam olmayan önderlikler partiye sürekli yönetim bunalımıyla karsı karsıya bırakmıstır. Partiyi zor durumda,zayıf durumdan yararlanan bir çok küçük burjuva unsurlar bir kaç kez partiye sahip çıkma adı altında bazı iyi niyetli fakat geri unsur larıda pesinden sürükleyerek,parti yıkıcılığına basvurmuslardır.

Bunlarda ellerinde her ne kadar basarılı olmamıslarsada partiyi önemli öl çüde zarar vermislerdir.Bunlardan biri 1980 mayısında GKK diye adlandırılan ve çoğu mücadele kaçkını olan unsurlardan olusan yıkıcılar,bir yandan partinin merkezinde yerlesen bürokrat mülteci revizyonist-troçkist kanadın bulundukları mevkileri ve şartları partiyi içten yıkmaya 1.konferansı ve tüzüğü açıkca ayaklar altına alıp partilesmesini restore faliyetini sürdürdüğü ve bunlara k karsı partinin M-L hattını savunan ve M-Lne bağlı kadro ve tabanın mücadelesi gelisirken,dıstan bölücülük ve hizipçilik yapmaları partimize 12 eylül öncesi sartlarında epeyce küçümsenmeyecek zararlar verdiler.

Kısaca partimiz önderliğini özlediği saf oportünist hattın,ikinci konferans ta alaşağı edilmesine rağmen izlenen bu çizginin yarattığı tahribatların par ti bünyesinde önemli ölçüde devam ettiği gerçeğini görmek zorundayız.12 eylül darbesi sartlarında da rahatlıkla görüldüğü gibi amatör çalısma tezi bürokrat tikhantad yapıskitlelerin gelisen silahlı direnisini seyrederek alkıslamasından dolayı kitlelerden kopması,parti önderliğini gaspetmis YYK hizibinin ideolojik etkisiyle parti içinde zorunlu iki çizgi mücadelesi vs. ilede görüldüğü gibi 12 eylül sonrası ağır baskı ve objektif değismelerin yükünü ve ağırlığını tası yamamamıs ve önemli darbelerde yemistir.Bir yandan 12 eylül öncesi yenilen ağır darbeler 12 eylül cuntasıyla devam ederken,parti 2.konferansının hazırlığı ta mamlanamasından dolayı bir çok kez ertelemeler sonucu parti tabanında yarattı ğı güvensizlik ve hosnutsuzluğun ve önderliğe güvensizliğin had safhaya ulastı ğı diğer yandan önderliğin varlığının giderek hissedilememesi yoğun baskılar karsısında, taban saskın ve dağılma ile yüzyüze gelistir.Bu olumsuz kosullar da yapılması zorunlu ikinci konferans hazırlıkları esnasında bir çok değerli

kadroda yakalanmıştır.Partinin bu olumsuz ve kritik durumunda kendi revizyonist troçkist çizgisini hakim hale getirme gayretinini gösteren yurtdısı hizibini giderek tedric olunca çesitli manevralarla "siyasi ve örgütsel hazırlık yeter sizdir" gerekçesiyle 2. konferansın ertelemesini savunuyorlar vediretiyorlardı. Bu manevraları bosa çıkınca önce konferansa katıl ayı reddetme,sonra gittikçe tecrit olacağını hesaplayınca istemeyi istemeyi konferansa katılmayı kabul et tiler.

Konferansın siyasi hazırlık ve örgütsel hazırlığını yetersiz olduğu doğrudur Ancak partinin örgütsel olarak dağılmayla karsı karsıya kalmasına asla göz yu mulamazdı.Gelinen asamada partinin içinde bulunduğu örgütsel durum ve cunta sonrası görevler bile başlı basına artık ön plana çıkan sorunlardı.

Bu olumsuz koşullarda yapılan konferanstan elbette fazla bir sey beklenemez di.Parti içindeki revizyonist-troçkist kanadını mahkûm etmek acil ve vazgeçilmez bir görevdi.Nitekim 2. konferans M-L'in zaferi ile sonuçlandı.İkinci konferans sonrası partimizin içinde bulunduğu durum yeterince tahlil edilmemis,ideolojik zaaflar,yalnıs çalısma tarzı üzerine gidilememistir.Konferans sonrası partide i- deolojik kamparya yürütme kararı alınmasına rağmen bu pratikte yeterince sürdü rülmemistir.2.MK birinci toplantısında içinde bulunduğumuz durumu ve görevleri mizi genel olarak doğru tespit etmesine rağmen bazı hatalı subjektif kararda almıstır.Mesela devrimci durumun durakladığı tespitini yapıyor,ancak bugün par timizin taktiği ne olmalıdır meselesini muğlak bırakıyordu.Taktiği berraklığa kavusturamamaktadır.Haklı olarak parti tabanı ve kadrolar "bugün izleyece#imiz taktik nedir" sorusunu sormaktadırlar.

Yine partimizin gücü yeterince tahlil edilmiyor,ve bu güçlerle neler yapıla bileceğini somutlastırmıyorlardı.12 eylül sonrası gelismeler ve kitlelerin duy mu üzerinde yeterince durulmuyor,bu yüzden "cuntanın özellikle kırsal alandaki bölgelerde yapacağı operasyonlarakitlelerin silahlı direnislerini örgütlemekt ten bahsediyor.Görüsümüze göre ikinci MK bu konudu subjektivizme düsmektedir. Bu subjektivizme düsmesine etken 1.MK'nın sağcı,hantal bürokrat yapısına duyu lan tepki ve uzun süredir sessiz kalan parti önderliğinden bir an varlığını du yurma endisesidir.Diğer yandan uzun süre bölgelerden habersiz ve yeni seçildi ği hala ilk toplantisi olduğu için partinin tüm ve kitlelerin durumunu tam kavramamasının etkisi vardır.

2.konferanstan sonra 2.MK partimizin bir çok zaafını görüyor ve asma yönün de ileri adımlar atarak bu sorunları bilinç üstüne çıkarıyor özellikle kitle çizgisi kitlelerin seferber edilmesi ve kitlelerin örgütlenmesi üzerinde dura- rakisçi sınıfı arasındaki sendikal çalısmanın önemi ve örgütlenmesi üzerine d diğer yandan kırsal alanda köylülerin teskilatlandırılması ve "köy yönetim or- ganları" fikri üzerinde durmustur.Partinin kırsal alandaki kitle teskilatlanma sındaki önemli bir yeri olan "köy yönetim organları" devrimci kitle tabanının olduğu yerlerde partinin önderliği ve insiyatifi ile köylülerin kendi kendini idare etme sistemine dönük bir faliyet içinde girmis ne yazıkki pratikte yete rince önderlik yapamadığı için pek verimli sonuçlar alamamıstır.

Bugün de partimizde bir çok hata ve zaaf vardır.Bu konuda ideolo jik kampan ya ile ilgili genelgede bahsedilmektedir.Önümüzdeki günlerde ideolojik kampan ya ile ilgili daha kapsamlı bir genelge çıkacaktır.Bugün partimizdeki bu zaaf ların üstüne gitmeden,çalısma tarzımızı düzeltmeden ileriye doğru adımlar ata mayız.

2.MK,2.Konferansından sonra partiyi henüz toparlamadan üst üste ağır darbe ler yemektedir.Bu darbelerde partimizde öteden beri var olan subjektivizmden kaynaklanan düsmanı küçümsemenin dolayısıyla yeterince tedbir almamanın büyük payı vardır.Diğer yandan,öteden beri varolan hantal,bürokrat yapının sonucudur. Partimizin mücadele geleneğinde tecrübe kazanılması gereken en kaba örgütsel ilkelerin ihlali ile bir çok yakalanmalar ve kayıplar verilmistir.En rahat dö nemlerde bile uygulanan zorunlu birçok örgütsel ilkeler çiğnenmistir.Günün ko- sullarına uygun mücadele ve örgütsel faliyetler yerine,acileci bir an önce is ler yürüsün seklinde anlayıslardan kaynaklanan hatalardır.Yenilen darbeler,kı- sa sürede islenen hatalar değil,ancak uzun döneme tekabül eden temel zaafla rın bunda önemli rolü vardır.Bu darbelerin objektif olarak etkileri,düsmanın yoğun baskıları olmasına rağmen tayin edici hata,partimizdeki hata ve zaafların su veya bu ölçüde su veya bu kiside bulunmasıdır.

Bugün partimizin önünde durun görev,esas olarak ideolojik siyasi ve örgütsel olarak partimizin kadrolarını ve yakın çevresini toparlamak partimizle kitle- lerin ileri kesimleri arasında birliği sağlamak,kitle çizgisi anlayısını otur tmaya çalısmaktır.

Subjektif gücümüzdeki atılımlar objektif gelismelere uygun olarak gerilla savasına hazırlık görevlerimizi temkinli olarak adım adım hızlandırmaktır.

Önümüzdeki görevleri, partemizin iç yasantısı ile ilgili ideolojik siyasi ve örgütsel görevler, cuntava karsı mücadele, MK hareketin sorunları olarak üçe ayırabiliriz.

1.Partimizin iç yasantısıyla ilgili ideolojik, siyasi, örgütsel görevler.

Bugün önemli ölçüde yediğimiz darbelerle kısa sürede doldurulamayacak önemli boslıklar dolmustur. Partimizin elindevarolan kadroların birçoğunda daha önce belirtiğimiz gibi yalnıs çalısma tarzı ile sekillenen bir dizi ideolojik hastalıkları su veya bu ölçüde üzerinde tasımakta, birçoğu ideolojik ve siyasi olarakgeri, örgütsel olarak oldukça tecrübesiz ve sığ anlayıslara sahiptir.

2.MK'nın 1.toplantısında partide sürdürülmesini zorunlu gördüğü ideolojik kampanyanın sürdürülmesi bugünde mutlaka gereklidir. Partideki hastalıkların çalısma tarzına yönelerek ortaya koyup düzeltme hareketiyle mutlaka parti içindeki subjektivizme, sekterizme, liberalizme ve daha birçok hastalıklarla amansız bir mücadele yürütülecektir. Bu hastalıklara karsı mücadele yürütülürken sorunun kisiler sorunundan ziyade esas yalnıs anlayıslar sorunu olarak görüp çalısma tarzına yönelmek zorundadır. Sorunu kisilere indirgemek basite indirgemek olur. Diyelim ki su anda olumsuz unsurlar bir çırpıda idari tedbirlerle temizlense de aynı anlayıslar ve bu anlayısları doğuran sartların ve kaynağı için de yine bir çok kisinin içini kemirir. Fakat bu demek değildir ki hiç bir zaman idari tedbirlerle bas vurulmamalıdır. Yeri ve zamanında faliyetler önünde önemli engeleler teskil ederse kaçınılmaz olarak yer yer bas vurulur.

Bugün bu ideolojik kampanya ile birlikte partinin mevcut tabanının ve yakın çevresini toparlamak ve kadro yetistirmek iç görevlerin en önemli sorunudur. Ideolojik siyasi olarak ileri, tecrübeli, insiyatifli kadrolara duyulan ihtiyaç tayin edicidir. Stalin yoldasında dediği gibi, doğru siyasi çizgi bir kez tespit edildimi bunun havaka uygulanmasının temel unsuru kadrolardır.

12 eylül sonrası gibi, keskin virajlarda iki tehlikeli eğilim gelisir. Biri virajın keskinliğini görüp direksiyondan inmektir. Diğeri, virajı temkinli ve ağır alamadığı için taklayı atmaya doğru viraja hızla girmektedir. Fakat her seye rağmen teslimiyete kapılmayıp aktif mücadeleden yana olup ve bu mücadeleden yana olurkende maceracıdü üncelerin etkisinde kalanları eğitip hiçbir zaman yaygınlasan anlayıslara gözlerini kapamadan gelisecek unsurları cesaretlice seferber etmeliyiz. Kadroları seferber ederken tutumu mükemmelliyetçi davranmak seferber etmek için dört dörtlük kadro beklememek gerekir. Birçok yoldasın parti faliyeti içinde geliseceğini çekip çevireceğini kavramalıyız. Kadrolara teorik olarak meseleleri kavratıp ondan sonra seferber etmek yalnıstır. Ancak tutuculuğa, mükemmelletçiliğe karsı çıkarkende kadroların seferber edileceği faliyet alanlarıyla ilgili olarak genel ve özel perspektifleri kavratmak, neyi nasıl yapacağını genel olarak kafasında netliğe kavusturmak gereklidir. Bugün bir çok yoldas, seferber edilmis ancak yapacağı isi nasıl ve nereye, hangi hedefe götürmesi konusunda kendiliğinden üci ve perspektifimizdir.

Partimizde kadroların yetistirilmesi kitlelerin ileri kesimleri ile birlestirilmesi temelinde ele almak, çünkü kadrolar sırf ideolojik, siyasi çalısmayla yetisemeyeceklerdir. Partide ideolojik, siyasi olarak kadrolar çesitli yöntemlerle eğitilir. Bu yöntemler güç ornında önümüzdeki dönemde ele alınacaktır.

Partimizin iç görevlerinden biri de bugüne keder bir türlü örgütlenemeyen veya yarım yamalak örgütlenen partinin yan örgütlerinin örgütlenmesi ve parti parti örgütüyle iliskileridir.

Yıllarca yürütülen faliyetlere rağmen derli toplu pratik faliyetin bir tecrübesi örgütlenmemis, parti örgütlenmesinde ordu örgütlenmesinde de ve diğer yan örgütlerin örgütlenmesindede perspektifler açıga doğru dürüst ya çıkarılmamıs ya da yarım yamalak bir biçimde perspektifler konulmustur. Bugün elbette partinin yan örgütleriyle ilgili perspektifi tam netliğe kavusma iddasında değiliz. Bu zaten uzun bir teskilatlanma faliyetinin zengin tecrübelerinin sorunudur. Fakat hiç değilse Ordu örgütlenmesi sendikal faliyet, kırda ve sehirde parti örgütlenmesi gibi belli bir tecrübenin birikiminin değerlendirilmesinin olanakları da mevcuttur. Önümüzdeki dönemde gerilla savasını baslatıp sürdürmek önemli ölçüde bu savası koordine edebilecek, yönetebilecek çok yönlü bir faliyetin üstesinden gelebilecek ihtisaslasma yönünde önemli adımlar atan bir komünist partisine ihtiyaç vardır. Partimiz bunun altından kalkmak zorundadır.

2.Cuntaya karsı mücadele ve kitlelerle birlesmek için görevler:

Bugün cunta icraatlarıyla gün geçtikçe yaralar almakta, gedikler açılmaktadır.

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU [NOS] Mart 1982 sayısının sonraki sayfaları arşivimizde bulunmamaktadır. Ed.